ಶ್ರೀಃ

ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಭಿಮನ್ಯುಕಾಳಗ

ಮತ್ತು

ಸೈಂಧವನ ವಧೆ

ದೇವೀದಾಸನಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದುದು

ಉಡುಪಿ

ಪಾವಂಜೆ ಗುರುರಾವ್ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್

ಶ್ರೀಃ

॥ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀಮಹಾಭಾರತದೊಳಗಣ

ಯಕ್ಷಗಾನ

ಅಭಿಮನ್ಯುಕಾಳಗ ಮತ್ತು ಸೈಂಧವನ ವಧೆ

ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿ: ಅಭಿಮನ್ಯುಕಾಳಗ

ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀಡಿತಂ

ಶ್ರೀಪದ್ಮಾಸನಪೂಜಿತಾಂಘ್ರಿಕಮಲಂ ಸದ್ವಾಯುಪುತ್ರಪ್ರಿಯಂ
ಆಪದ್ಬಾಂಧವಮಿಂದಿರೇಶಮತುಲಂ ಆನಂದತೀರ್ಥಾರ್ಚಿತಮ್ ।
ಪಾಪಾಂಭೋಧಿಘಟೋದ್ಭವಂ ಶುಭಕರಂ ಪಂಕೇಜನೇತ್ರಂ ಹರಿಂ
ಗೋಪಾಲಂ ಗುಣಸಾಗರಂ ಗಿರಿಧರಂ ಧ್ಯಾಯಾಮಿ ಕೃಷ್ಣಂ ಸದಾ ॥

ರಾಗ ನಾಟಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಜಯ ಮಹಾಗಣನಾಥ । ಜಯ ರಾಮಸುಪ್ರೀತ । ಜಯತು ಸದ್ಗುಣ ಯೂಥ । ಜಯ ಬಹು ಖ್ಯಾತ ॥ ಜಯತು ಜಯ ಜಯತು ॥ ಪ ॥ ಗಜ ನಿಭಾಕೃತಿವದನ । ಘನಯೋಗಿಹೃತ್ಸದನ । ಅಜಮುಖ್ಯಸುರನಮಿತ । ಅಖಿಲ ಗುಣಭರಿತ ॥ ಭುಜಗಭೂಷಣ ದೇವ । ಭುವನಜನಸಂಜೀವ । ತ್ರಿಜಗದೀಶಾನಂತ । ವರ ಏಕದಂತ ॥ ಜಯತು ಜಯ ಜಯತು ॥ ೧ ॥ ವಿಘ್ನಭುಜಗ ಸುಪರ್ಣ । ವಿಮಲ ಶೂರ್ಪಕರ್ಣ । ವಿಘ್ನವಿಪಿನಕುಠಾರ । ವಿಶ್ವಾಧಿಕಾರ ॥ ವಿಘ್ನಗಜಜೀಮೂತ । ವಿದಳಿತಾಘವ್ರಾತ । ವಿಘ್ನರಾಜ ಮುಕುಂದ । ಸಕಲ

ಗುಣವೃಂದ ॥ ಜಯತು ಜಯ ಜಯತು ॥ ೨ ॥ ಶರಪುರಸ್ಥಿರವಾಸ । ಶರಭಲಿಂಗೋಲ್ಲಾಸ । ಕರಧೃತಮಹಾಪಾಶ । ಕಲುಷಾಬ್ಧಿನಾಶ ॥ ಶರಣಜನಪರಿಪಾಲ । ನಿರತ ಗಾನವಿಲೋಲ । ವರದ ಶ್ರೀವಿಘ್ನೇಶ । ವಿನುತಜನಪೋಷ ॥ ಜಯತು ಜಯ ಜಯತು ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಕ್ಷೀರಸಾಗರಕನ್ನೆ ಲೋಕಪ್ರಸನ್ನೆ ಶ್ರೀ । ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ । ಮುದ್ದು । ನಾರಾಯಣನುರಚಿಹ್ನೆ ಸನ್ಮೋಹನ್ನೆ । ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ॥ ಭೂರಿ ಸನ್ಮತಿ ಭಾಗ್ಯವಿತ್ತೆನ್ನ ರಕ್ಷಿಸೆ । ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ । ಬಂದು । ಸೇರಿದೆ ನಿನ್ನಯ ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳ । ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ವರ ಮಹಾಬ್ರಹ್ಮಾಣಿಯಂ ಭುಜಗವೇಣಿಯಂ । ತರಣಿಶತಸಂಕಾಶೆಯಂ ಸುಜನಪೋಷೆಯಂ । ಸುರುಚಿರಾಲಂಕಾರೆಯಂ ಶುಭಾಕಾರೆಯಂ ಧೀರೆಯಂ ಗುಣಸಾರೆಯಂ ॥ ಶರದಿಂದುನಿಭವಕ್ತ್ರೆಯಂ ಘನಚರಿತ್ರೆಯಂ । ದುರಿತಸಂತತಿಶಮನೆಯಂ ದ್ವಿರದಗಮನೆಯಂ । ಸರಸವಿದ್ಯಾರೂಪೆಯಂ ಸತ್ಕಲಾಪೆಯಂ ನುತಿಸಿ ಮತಿಯಂ ಪಡೆವೆನು ॥ ೧ ॥ ದಶವದನಮದಭಂಗನಂ ಸುವಜ್ರಾಂಗನಂ । ಅಸಮಕೀರ್ತಿಕಲಾಪನಂ ರೌದ್ರರೂಪನಂ । ಅಸುರಕುಲವಿಧ್ವಂಸನಂ ಪರಮಹಂಸನಂ ಶಾಂತನಂ ಹನುಮಂತನಂ ॥ ವಸುದೇವಜಾಧೀನನಂ ಭೀಮಸೇನನಂ । ಋಷಿಕುಲಶಿರೋರನ್ನನಂ ಸುಮತಿಪೂರ್ಣನಂ । ಎಸೆವ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯನಂ ಗುರುಕುಲಾರ್ಯನಂ ಭಜಿಸಿ ಕೃತಿಯಂ ಪೇಳ್ವೆನು ॥ ೨ ॥ ಗಿರಿಜಾವಿಲೋಲನಂ ಶರಣಜನಪಾಲನಂ । ತರಣಿಶತಭಾಸನಂ ಕರಿಚರ್ಮವಾಸನಂ । ಉರಗೇಂದ್ರಹಾರನಂ ದುರಿತೌಘದೂರನಂ ತ್ರ್ಯಕ್ಷನಂ ಸ್ಮರಶಿಕ್ಷನಂ ॥ ಹರಿಣಾಂಕಚೂಡನಂ ವರವೃಷಾರೂಢನಂ । ಗುರುಕುಲೋತ್ತುಂಗನಂ ಗಂಗೋತ್ತಮಾಂಗನಂ । ಶರಪುರಾಧೀಶನಂ ಶರಭಲಿಂಗೇಶನಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಮತಿಯಂ ಪಡೆವೆನು ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಅಜ ಭವಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದಿವಿಜ । ವ್ರಜಕೆ ತಲೆವಾಗುತಲೆ ವಾಣಿಯ । ಭಜಿಸಿ ಭಕ್ತಿವಿಶೇಷದಲಿ ವ್ಯಾಸರನು ಕೊಂಡಾಡಿ ॥ ನಿಜಗುರು ಮರುತ್ಸುತನ ಹೃತ್ಸರ । ಸಿಜದಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುತಲೆ ಪಾದಾಂ । ಬುಜಕೆ ಮಣಿವೆನು ಕವಿಜನರನಾರಾಧಿಸುತ ಬಿಡದೆ ॥ ೧ ॥

ಕಂದ

ಶ್ರೀಮತ್ಕುಡುಮಪುರೀಶಂ । ಸಾಮಜದನುಜಹರಂ ಸರ್ವಾರ್ಥಪ್ರದಾತಂ ॥ ಕಾಮಿತಫಲವಿಂದೆಮಗಂ । ಪ್ರೇಮದೊಳಿತ್ತಪುದು ಮಂಜುನಾಥನೆ ದಯದಿಂ ॥ ೧ ॥

ದ್ವಿಪದಿ

ಗುರುವಾದಿರಾಜಸ್ವಾಮಿಗಳಡಿಯ ಭಜಿಸಿ । ವರಪುರಂದರದಾಸರಂಘ್ರಿಗಳ ಸ್ಮರಿಸಿ ॥ ೧ ॥ ಭೂರಿ ಗ್ರಂಥಗಳಲಿ ವಿಶೇಷದಲಿ ಮೆರೆವ । ಭಾರತಪುರಾಣದಿ ಕಿರೀಟಿಸುತನೆನುವ ॥ ೨ ॥ ಅಭಿಮನ್ಯು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವ ಪೊಕ್ಕ ಕಥೆಯ । ಅಭಿವರ್ಣಿಸುವೆನು ಮೇಲಾದ ಸಂಗತಿಯ ॥ ೩ ॥ ಕನ್ನಡದ ನುಡಿಗಳಿಂದೆಕ್ಷಗಾನದಲಿ । ವರ್ಣಿಸುವೆ ಮಧ್ವಪತಿ ಕೃಷ್ಣನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೪ ॥ ಕೇಳಿ ಕವಿಜನರು ತಪ್ಪಿರಲು ತಿದ್ದುವುದು । ಶೀಲ ಗುಣನಿಧಿಗಳವಧರಿಸಿ ಮೆರೆಸುವುದು ॥

ವಚನ

ಇಂತೀ ಸಕಲ ಗುರುದೇವಋಷಿಕವಿಗಳಂ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ ಸಂತೋಷದಿಂದೀ ಕಥೆಯನುಂ ಪೇಳ್ವೆನದೆಂತೆನೆ—

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ದಯದಿ ವೈಶಂಪಾಯ ಜನಮೇ । ಜಯಗೆ ಭಾರತಕಥೆಯನೊಲಿದತಿ । ನಯದಿ ವರ್ಣಿಸುತಿರಲು ಕೇಳುತ । ಪ್ರಿಯದೊಳೆಂದ ॥ ೧ ॥ ಯತಿಕುಲೋತ್ತಮ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನ । ಸುತನು ನಿರುಪಮ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದೊ । ಳತಿರಥರೊಳವನೆಂತು ಕಾದಿದ । ವಿತರಣದಲಿ ॥ ೨ ॥ ಚಂಡಭುಜಬಲ ಸೈಂಧವನತಲೆ । ಗೊಂಡನೆಂತು ಧನಂಜಯನು ಶ್ರೀ । ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನ ಚರಿತ್ರೆಯ । ಕಂಡುದುಸಿರೈ ॥ ೩ ॥ ಎಂದು ಭಕ್ತಿಯೊಳರಸನೆನಲಾ । ನಂದದಲಿ ಭೂಪತಿಯ ತಳ್ಕಿಸಿ । ಸಿಂಧುಶಯನನ ನೆನೆದು ಪೇಳ್ದ ಮುನೀಂದ್ರ ಮುದದಿ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ರಾಜಾಧಿರಾಜ ಜನ । ಮೇಜಯನೆ ಕೇಳ್ಜೈ ಸ । ರೋಜಾಕ್ಷಕಥೆ ಕಲ್ಪ । ಭೂಜ ಸಜ್ಜನಕೆ ॥ ೧ ॥ ದುರಿತಾಂಬುನಿಧಿಯನು । ತ್ತರಿಸುವಡೆ ನಾವೆಯಿದ । ನೊರೆವೆ ನಿಮ್ಮವರ ಶುಭ । ಚರಿತೆಗಳನೊಲಿದು ॥ ೨ ॥ ಹರಿಚಮತ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಧುರದಿ ಭೀಷ್ಮನನು ಸಲೆ । ಸರಳಮಂಚವ ಮಾಡಿ । ನರನು ಮಲಗಿಸಲು ॥ ೩ ॥ ಸುರನದಿಯ ಸುತನ ಕಂ । ಡರಿಭಯಂಕರ ದ್ರೋಣ । ಗಿರಡೆ

ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟೆ । ಕುರುರಾಯನಿರಲು ॥ ೪ ॥ ವರ ದ್ರೋಣ ಧರ್ಮಜನ ।
ಸೆರೆವಿಡಿಯೆ ಬಳಿಕ ಸಂ । ಗರದಿ ಹರಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂ । ಡರಿಭಟರ ಗೆಲಿದ ॥ ೫ ॥
ಇಂತಚ್ಯುತನ ದಯದಿ । ಕೌಂತೇಯರಿರಲಿತ್ತ । ಚಿಂತಿಸಿದ ಕುರುರಾಯ ।
ನಂತರಂಗದೊಳು ॥ ೬ ॥

ರಾಗ ಸಾವೇರಿ ರೂಪಕತಾಳ

ಏನ ಮಾಡುವುದಿನ್ನು ಪಾಂಡವರನು ಸೋಲಿಪಡೆ । ದಾನವಾಂತಕ
ನವರ್ಗೆ ಸಾರಥಿಯಾಗಿಹನು ॥ ಏನ ॥ ಪ ॥ ಬಲರಾಮನಿಹನೆಂದು ಬಹಳ
ಧೈರ್ಯವ ತಾಳ್ದಿ । ನಿಳೆಯ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಯ್ತುವಗಂದು ॥ ಏನ ॥ ೧ ॥
ಛಲದಂಕ ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ಸರಳ ಮಂಚವದಾಯ್ತು । ಬಿಲು ಮುರಿದು ವಿದುರನು
ಮೊದಲೆ ಜಾರಿದನು ॥ ಏನ ॥ ೨ ॥ ಮೊದಲೊಂದು ಬಾರಿ ಕುಂಭದ ಕುವ
ರನು ಕಟ್ಟಿದಡೆ । ಇದಿರಾಗಿ ಯಮಜನ ಯದುಪತಿ ಬಿಡಿಸಿದನು ॥ ಏನ ॥
॥ ೩ ॥ ಇದರ ಮೇಲಿನ್ನು ಯತ್ನವ ಕಾಣೆ ಪಾಂಡವರ । ಕದನದಿ ಗೆಲುವಂಥ
ಕಲಿಗಳಾರುಂಟು ॥ ಏನ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಧರೆಯಧಿಪ ಕೇಳಿಂತು ಕೌರವ । ರರಸ ಚಿಂತಾಭಾರದಲಿ ತರ । ಹರಿಸು
ತಿರಲಾ ವೇಳೆಯಲಿ ಕಲಶಜನು ನಡೆತಂದು ॥ ಅರುಹಿದನು ಬಲು ಕ್ಲೇಶ
ಲತೆಯನು । ತರಿದು ಕಳೆ ಸಲೆ ಧೀರನಾಗಿರು । ಪರಿಕಿಸೆನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮಾಂಕುಶ
ಮೊನೆಯನೆಂದೆನುತ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಪಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿಯೆ ಕೇಳಯ್ಯ । ನಾಳೆ । ಪರಿಕಿಸು ತನ್ನಯ ಶೌರ್ಯದ
ಬಗೆಯ ॥ ಕುರು ॥ ಪ ॥ ಅರ್ಜುನನೊಬ್ಬ ತಪ್ಪಿದರೆ । ಮಿಕ್ಕ । ಧೂರ್ಜಟಿ
ಮೊದಲಾದವರೆನಗಿದಿರೆ ॥ ಊರ್ಜಿತ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವನು । ಮಾಡಿ । ಗರ್ಜಿಸಿ
ಕಟ್ಟುವೆ ಧರ್ಮಪುತ್ರನನು ॥ ಕುರು ॥ ೧ ॥ ಉರಗಭೂಷನ ವರವುಂಟು ।
ಇನ್ನು । ಸರಿ ಯಾರು ಸೈಂಧವನೃಪನಿಗೆ ಗಂಟು ॥ ಸರಕುಮಾಡನು ನಾಲ್ವ
ರನ್ನು । ಕಾ । ದಿರುವನು ಪದ್ಮವ್ಯೂಹದ ದ್ವಾರವನು ॥ ಕುರು ॥ ೨ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯನಿಂತೆನುತ ಘನಶೌರ್ಯವಮಂ । ಕುರುರಾಯನೊಡ
ನುಸಿರುತಾ ಕ್ಷಣವೆ ನಿಲಿಸಿದಂ । ಕರಿಘಟೆಗಳಂ ಶತಸಹಸ್ರಮಂ ರಥಗಳಯ್ವತ್ತು

ಸಾವಿರಗಳೊಡನೆ ॥ ತುರಗವಕ್ಷೌಹಿಣಿಗಳಂ ಸಾಲುಸಾಲಿನಿಂ । ವರಪದಾತಿ
ಗಳಯ್ದು ಲಕ್ಷವಮಂ ಪಂಕ್ತಿಯಿಂ । ಪರುಠವಿಸಿ ಬಾಗಿಲೊಳಗಾ ಜಯದ್ರ
ಥನ ನಿಲ್ಲೆಂದನಾ ದ್ರೋಣನಂದು ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಿಂತಬುಜವ್ಯೂ । ಹವನು ರಚಿಸಲು ಕಾಣುತಾ ಕೌ ।
ರವನು ಹಿಗ್ಗಲು ಬಳಿಕ ಸಮಸಪ್ತಕರು ಸಂಗರದಿ ॥ ದಿವಿಜಪತಿನಂದನ
ನೊಡನೆ ಕಾ । ದುವೆವು ಬಿಡೆವೆಂದೆನುತ ಗರ್ಜಿಸ । ಲವರಿಗಿತ್ತನು ವೀಳೆಯವ
ನೃಪ ಹೊನ್ನಬಟ್ಟಲಲಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಆದಿತಾಳ

ಭರದಿಂ ವೀಳ್ಯವ ಕೊಳುತ । ಹುಂ । ಕರಿಸಿ ಪರಾಕ್ರಮವೆನುತ ॥ ಕುರು
ರಾಯನಿಗರುಹಿದರು । ಸಲೆ । ಹರುಷದಿ ಸಮಸಪ್ತಕರು ॥ ೧ ॥ ಗೋತ್ರಾ
ರಿಯ ನಂದನಗೆ । ಮೊಗ । ವೆತ್ತಲು ಬಿಡೆವೀ ಕಡೆಗೆ ॥ ಮತ್ತಾ ನಾಲ್ವರ
ಗೆಲಿದು । ನಿ । ನ್ನರ್ತಿಯ ಸಲಿಸಿಕೊ ಒಲಿದು ॥ ೨ ॥ ತಂದೆಯ ಕೊಂದಾತ
ನನು । ಎಂ । ದೆಂದಿಗು ಬಿಡೆ ವೈರವನು ॥ ಮುಂದಾಗುವ ಕಾರ್ಯವನು ।
ಮಾ । ಡೆಂದು ಕರೆದು ದೂತರನು ॥ ೩ ॥ ಕೇಳಿರೊ ಭಟರರ್ಜುನಗೆ । ನೀವ್ ।
ಪೇಳಿರೊ ಸಂಗರದೊಳಗೆ ॥ ನೀಲಾಂಗನ ಬಿಟ್ಟೇಗ । ಶಶಿ । ಮೌಳಿಯ ಕರೆಸಿಕೊ
ಬೇಗ ॥ ೪ ॥ ಎಂದಾತನ ಮುಂದೆ ನುಡಿದು । ನೀವ್ । ಕುಂದದೆ ಸೆರಗನು
ಪಿಡಿದು ॥ ಮುಂದಲಸದೆ ಬಹುದೆನುತ । ಬಲು । ಮಂದಮತಿಗಳಿರಲಿತ್ತ ॥ ೫ ॥

ಕಂದ

ಈ ತೆರವೆಂದುದ ಕೇಳ್ದಾ । ದೂತರು ನಡೆತಂದರ್ಜುನನಿದಿರೊಳ್ ಭರದಿಂ ॥
ಭೀತಿಯನುರೆ ಬಿಟ್ಟಾಗಲ್ । ಕಾತರದಿಂದುಸಿರಿದರೊಡೆಯರ್ ಬೆಸಸಿದುದಂ ॥

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ ಏಕತಾಳ

ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳಿಂದ್ರಸಂಜಾತ । ಆಲಸ್ಯ ಮಾಡ । ದೇಳು ಸಂಗರಕೆ ಲೋಕ
ಖ್ಯಾತ ॥ ಪ ॥ ನಂದಗೋಪಜನ ಬಿಟ್ಟು ಬೇಗ । ಕರೆಸಿಕೊ ಧುರ । ಕಿಂದು
ಮೌಳಿಯ ಬೆಂಬಲಕೀಗ ॥ ಇಂದು ರಣಾಗ್ರದಿ ಬದುಕಿದರೆಯು ನೀ । ನೆಂದೆಂ
ದಿಗು ಬದುಕಿದನೇ ಸೈ ಗಡ । ಮುಂದಪ್ಪುದನೆಲ್ಲ ಶಿವನೇ ಬಲ್ಲ । ನಿಂದಿರು
ನಿಂದಿರು ಧೈರ್ಯವ ಕುಂದದೆ ॥ ೧ ॥ ಗೋವಳ ಸಾರಥಿ ನಿನ್ನ ರಥಕೆ ।

ಅಡವಿಗಳಲ್ಲಿ । ಜೀವಿಪ ಕಪಿಯು ನಿನ್ನ ಧ್ವಜಕೆ ॥ ಈ ವಿಧಿಯೇನೆಂಬೆವು ನಡೆ ನಡೆ ರಣ । ಕೋವಿದರಿಹರೆಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೀನವರೊಳು । ಜೀವಿಸಿದರೆ ನಿನ್ನವ್ವೆಗೆ ಕುವರನು । ಭಾವಿಸೆನುತ ಮಿಗೆ ಹಿಡಿದರು ಸೆರಗ ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಚರರ ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ ನಗುತಲೆ । ನರನು ಪೇಳ್ದನು ನಲವಿನಿಂದಲಿ । ಬರುವೆವೈ ಸಂಗರಕೆ ಬೇಕಾದವರನೊಡಗೊಂಡು ॥ ಭರದಿ ನಿಮ್ಮೊಡೆಯರಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿ । ತೆರಳಿ ನೀವೆಂದವರ ಕಳುಹಲು । ಶರದ ಪಂಡಿತನಾಳ್ಗಳೈತಂದೊರೆದರರ್ಜುನಗೆ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾರಂಗ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಕೇಳು ಧರ್ಮಾನುಜಾತ । ಸಂಗರಕೆ ಬೇ । ಗೇಳು ಮೂಲೋಕಖ್ಯಾತ ॥ ॥ ಪ ॥ ಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚಗರಿದು । ಭೀಮನಿಗಸ । ದಳವಾಗಿ ತೋರುವುದು ॥ ಒಳಹೊಗಲರಿದು ಮಾದ್ರೇಯರಿಗಿಂದಿನ । ನಳಿನವ್ಯೂಹದ ಕೋಟೆಯಾ ಬಲು ಸೇನೆಯ ॥ ೧ ॥ ಶಿವನೊಳ್ ಬೇಡಿದ ಶರವ । ನೀ ತೆಗೆ ಗಾಂಡೀ । ವನ ಬಾಗಿ ಕುಲದೈವವ ॥ ತವಕದಿ ಬೇಡಿಕೊ ಅವರಿವರಂತಲ್ಲ । ಅವಗಡಿಸಲು ಗುರುವಿಂಗಿದಿರ್ ಯಾರುಂಟು ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಅರಸ ಕೇಳರ್ಜುನನ ದೂತರು । ಜರೆದು ನುಡಿಯಲ್ಕವರ ಕಳುಹುತ । ಕರವ ಮುಗಿದಸುರಾಂತಕಂಗರುಹಿದನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಚರಣಚಿತ್ತವದಾವ ತಟ್ಟೆನೊ । ಳಿರುವದಿಂದಿನ ಸಮರವೆನಲಂ । ಬುರುಹನಾಭನು ಮನದಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು ನಸುನಗುತ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಅಳಿಯನೀ ಮೋಹರದೊಳುಳಿದರಿನ್ನವಗೆ ಮುಂ । ದಳಿವಿಲ್ಲ ಕಲಿಯುಗದೊಳೆನುತ ॥ ತಿಳಿದು ಫಲುಗುಣಗೆಂದನೇಳು ಸಮಸಪ್ತಕರೊ । ಳಳವಿಗೊಡಲಿಂದು ಬೇಗದಲಿ ॥ ೧ ॥ ಬಗೆವನೇ ನಿನ್ನಯ ಕುಮಾರನೀ ಸಮರವನು । ತೆಗೆಯದೇತಕೆ ಭಂಡತನವು ॥ ಹಗಲರಸನಾರೋಗಣೆಗೆ ಸೊಡರು ಬೇಕೆ ಮಿಗೆ । ಖಗರಾಜನಂಜುವನೆ ಫಣಿಗೆ ॥ ೨ ॥ ಎಂದಾಗ ಕಪಟನಾಟಕ ರಥವ ತಿರುಹುತಲಿ । ಬಂದನರ್ಜುನನನೊಡಗೊಂಡು ॥ ನಿಂದು ಸಮಸಪ್ತಕರೊಳಳವಿಯನು ಕೊಟ್ಟನು ಪು । ರಂದರಾತ್ಮಜನು ಶೌರ್ಯದಲಿ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ನರನು ಗಾಂಡೀವಧನುವ ಝೇಂಕರಿಸುತಲಿ । ಸರಳ ಮಳೆಯ ಕರೆದ ನಾಗ ಫಡ ಫಡೆನುತಲಿ ॥ ಸುರಪಸುತನ ಮಾರ್ಗಣಗಳ ತರಿವುತುಗ್ರದಿ । ದುರುಳ ಖಳರನೇಕಶರವ ಬಿಡಲು ಶೀಘ್ರದಿ ॥ ೧ ॥ ಅತುಳಬಲ ಕಿರೀಟಿಯದನು ಕಡಿಯಲೆಂದರು । ಪಿತನು ಪೋದ ಠಾವ ನಿನಗೆ ತೋರ್ಪೆವೆಂದರು ॥ ಸುತರು ಪೋಪುದುಚಿತ ಜನಕರಿರುವ ಲೋಕವ । ಹಿತದಿ ತೋರ್ಪೆನೆನುತ ನರನು ಕವಿದನಸ್ತ್ರವ ॥ ೨ ॥ ಪಾರ್ಥಮೋಹನಾಸ್ತ್ರಕಿದಿರು ನಿಲ್ಲದಘಟರು । ಧಾತ್ರಿಗೊರಗೆ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಬಳಿಕಲಿಬ್ಬರು ॥ ಮತ್ತೆ ಮೂದಲಿಸುತ ಕರೆದರಾ ರಣಾಗ್ರದಿ । ದೈತ್ಯರನ್ನು ಜರೆವುತಾಗ ಘನ ವಿಲಾಸದಿ ॥ ೩ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಹರಿಧನಂಜಯರಿತ್ತ ಕಾದುತಿರಲಿತ್ತ ಸಂ । ಗರಕೆ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಕಲಿ ಘಟೋತ್ಕಚ ನಕುಲ । ಧುರವಿಜಯ ಸಾತ್ಯಕಿ ವಿರಾಟ ಕುಂತೀಭೋಜ ಮುಖ್ಯರಾ ದುರ್ಗವನ್ನು ॥ ಮುರಿಯಲಾರದೆ ಗಾಯವಡೆದು ತಿರುಗುತ್ತಿರಲು । ಮರುತಜಂ ಕಾದಿ ಮರಳಿದನೆಂದು ಧರ್ಮಜಂ । ಬೆರಳ ಮೂಗಿನೊಳಿಟ್ಟು ಚಿಂತೆಯಂ ತಾಳಿ ತನ್ನೊಡನೆ ತಿಳಿದಿಂತೆಂದನು ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಕಾಮಪಿತನಿದ ಬಲ್ಲನಾ ಬಲ । ರಾಮನರಿವನು ಪಾರ್ಥ ತಿಳಿವನು । ಭೂಮಿಯಲಿ ಸುರಪತಿಯ ಮೊಮ್ಮನು ಬಲ್ಲ ಹೋಗಲಿಕೆ ॥ ಕ್ಷೇಮದಲಿ ಬರಲರಿಯನವನೀ । ಸೀಮೆಯಲಿ ಮಿಕ್ಕವರ ಕಾಣೆನು । ಹಾ ಮಹಾದೇವೆನುತ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದನವನೀಶ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ

ಇಂತು ಚಿಂತಿಸುವುದನರಿತಭಿಮನ್ಯು ಮು । ಹಾಂತ ಪರಾಕ್ರಮದಿ ॥ ನಿಂತು ಮುಂಗೈಸರಪಣಿಯನು ಸರಿಸುತ । ಪಂಥದಿ ಪಿತಗೆಂದ ॥ ೧ ॥ ಬೊಪ್ಪನೆ ಬಿಡು ಬಿಡು ಚಿಂತೆಯ ರಿಪುಗಳ । ಸೊಪ್ಪರಿವೆನು ಬಿಡದೆ ॥ ತಪ್ಪದೆ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವ ಪೊಕ್ಕಘಟರ । ನೊಪ್ಪಿಸುವೆನು ಯಮಗೆ ॥ ೨ ॥ ಬಲ್ಲೆನು ನಾನಾ ವ್ಯೂಹದಿ ಸೆಣಸುವು । ದೆಲ್ಲ ಚಮತ್ಕೃತಿಯ ॥ ನಿಲ್ಲದೆ ವೀಳ್ಯವನೆನಗಿತ್ತು ಕಳುಹಿಸು । ತಲ್ಲಣಗೊಳದೀಗ ॥ ೩ ॥ ಮಾರಿಗೆ ಹಬ್ಬವ ಮಾಡುವೆ ಕೌರವ । ವೀರರ ತಲೆಗಡಿದು ॥ ಸೂರೆಗೊಂಬೆ ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಿ ದುರ್ಗವ । ಪೌರುಷ ನೋಡೆಂದ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ವಸುಧೆಪತಿ ಕೇಳಾಗ ಧರ್ಮಜ । ಪಸರಿಸುವ ಚಿಂತೆಗಳ ಬಿಟ್ಟು । ಲ್ಲಸದಿ ಮಗುವನು ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪುತಲೆ ಮುಂಡಾಡಿ ॥ ಶಿಶುವು ನೀನೆಲೆ ಮಗನೆ ಸಂಗರ । ವಸದಳವು ಧುರಧೀರ ಷಡುರಥ । ರೆಸುಗೆಯನು ನೀನೆಂತು ಸೈರಿಸ ಲಾಪೆ ಹೇಳೆಂದ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ತೋಡಿ ಆದಿತಾಳ

ಮಗನೆ ಕೇಳ್ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯು ಹೊಗಬಹುದಹಿಪನ । ಝಗಝಗಿಸುವ ಪೆಡೆಯೊಳು ನಲಿದಾಡಬಹುದು ॥ ವಿಗಡ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯೊಳು ಹೊಕ್ಕು ಬರಬಹುದು । ಪೊಗುವಡಸಾಧ್ಯವು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವನು ॥ ಎಂತು ಪೋಪೆಯೊ ಮಗನೆ । ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಕಿ । ನ್ನೆಂತು ಪೋಪೆಯೊ ಮಗನೆ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಬಿಡು ಬಿಡಾ ಮಹಾ । ಸಿಂಹರಾಜನ । ತುಡುಕಿ ಕರಿಗಳು । ಬದುಕ ಲಾಪವೆ ॥ ತಡೆಯದೆನ್ನನು । ಕಳುಹಿ ಪರಿಕಿಸು । ಕೊಡನ ಕುವರನ । ಕುಟಿಲಕಂಜೆನು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ತೋಡಿ ಆದಿತಾಳ

ಕಂದ ಕೇಳಶ್ವತ್ಥಾಮ ಗುರು ಕೃಪಾದಿತ್ಯಸುತ । ರೊಂಡಾಗಿರ್ಪರು ನವ ಗ್ರಹರೊಗ್ಗಾದಂತೆ ॥ ಇಂದುಧರಗೆ ಒಳಪೊಕ್ಕು ಜೀವಿಸಲರಿದು । ಸಂದೇಹ ವುಂಟೆ ರಣ ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ ॥ ಎಂತು ಪೋಪೆಯೊ ಮಗನೆ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಗಾಳಿ ಬೆವರುವು । ದುಂಟೆ ವಹ್ನಿಯು । ಜ್ವಾಲೆ ತುಹಿನಕೆ । ಬೆದರಿ ಪೋಪುದೆ ॥ ಬಾಲನೆಂದೆನ್ನ । ಚಿಂತೆ ಮಾಡದೆ । ಕಾಳಗಕ್ಕೆಂದು । ಕಳುಹು ಬೇಗದಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ತೋಡಿ ಆದಿತಾಳ

ಮಾಣದೆ ಭೀಮ ಬಂದಾ ನಕುಲ ಸಾತ್ಯಕಿಯರ । ಪ್ರಾಣ ಮಾತ್ರದಿ ಬಿಟ್ಟರರಿಭಟರಿಂದು ॥ ತ್ರಾಣವುಳ್ಳ ವಿರಾಟ ದ್ರುಪದರುಮ್ಮಹವಲ್ಲಿ । ಕಾಣದೆ ಯಡಗಿತು ಕಾಳಗದೊಳಗೆ ॥ ಎಂತು ಪೋಪೆಯೊ ಮಗನೆ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಹಲವು ಪುಷ್ಪದ । ವಾಸನೆಗಳ । ಕೊಳಲು ಸಂಪಿಗೆ । ಯರಳ ಪರಿಮಳ ॥ ಅಳಿಕುಲಕ್ಕದು । ಪಥ್ಯವಪ್ಪುದೆ । ತಿಳಿಯದೆನ್ನನು । ಕೆಣಕಿ ನೋಡಲಿ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಇಳೆಯರಸ ಕೇಳಿಂತು ಕುವರನ । ಛಲದ ನುಡಿಗುರೆ ಹಿಗ್ಗುತಲೆ ಬೆಂ । ಬಲಕೆ ಮೋಹರಸಹಿತ ಬಹೆವೆಂದಾಗ ಮೀಳೆಯುವ ॥ ಫಳಿಲನಿತ್ತಭಿಮನ್ಯು ವೀರನ । ಕಳುಹಲಾ ವಾರ್ತೆಯನು ಕೇಳುತ । ನಳಿನಮುಖಿ ಸೌಭದ್ರೆ ಬಂದಳು ಕುವರನೆಡೆಗಳುತೆ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಏಕತಾಳ

ಏತಕಿಂಥ ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು । ಕಂದ ಕಂದ । ನಿನಗೆ । ಪ್ರೀತಿಯೇನೊ ಮರಣದೊಸಗೆ । ಕಂದ ಕಂದ ॥ ೧ ॥ ನೀತಿಯಲ್ಲ ಪೋಪುದಿಂದು । ಕಂದ ಕಂದ । ಎನ್ನ । ಘಾತಿಸಿ ಪೋಗಯ್ಯ ರಣಕೆ । ಕಂದ ಕಂದ ॥ ೨ ॥ ಸರಸ ವಲ್ಲ ಸಮರವಿಂದು । ಕಂದ ಕಂದ । ಕಲಶ । ತರಳನ ಗೆಲಲಾ ಭವಗರಿದು । ಕಂದ ಕಂದ ॥ ೩ ॥ ಹಿರಿಯ ತಂದೆಯಂಜರ್ ಯಾಕೊ । ಕಂದ ಕಂದ । ಮುಂದೆ । ಬರುವ ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿಯೆಂತೊ । ಕಂದ ಕಂದ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಪೊಡವಿಪತಿ ಕೇಳಿಂತು ಕುವರನ । ಪಿಡಿದು ತಕ್ಕಯ್ಸುತಲೆ ಶೋಕದ । ಕಡಲೊಳಾಳುತ್ತಿರ್ದಳಂದಿಲಿ ಹಲುಬುತಾ ಜನನಿ ॥ ತಡೆವರೇ ಎಲೆ ತಾಯೆ ಈ ಪರಿ । ನುಡಿವರೇ ರಣವನ್ನು ಜಯಿಸೆಂ । ದೊಡನೆ ಕಳುಹದೆ ಮರುಗುವರೆ ನೀನೆಂದನಭಿಮನ್ಯು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಸುರಿವ ಕಂಬನಿಯನ್ನು ಸೆರಗಿಂ । ದೊರೆ ಜನನಿಯ ಪಾದರಜವನು । ಶಿರದೊಳಾಂತಾ ಪಾರ್ಥನಂದನ । ಪೊರಟನಾಗ ॥ ೧ ॥ ಭಾರಿ ಖತಿಗೊಂಡಾ ಕ್ಷಣವೆ ರಣ । ಧೀರ ಖಡ್ಗವ ಝಳಪಿಸುತಲು । ಭೈರಿ ನಡೆತರೆ ಕಂಡು ಸುಮನಸ । ವಾರ ಮರುಗೆ ॥ ೨ ॥ ಧರಣಿಪತಿ ನಿರ್ದಯನಲಾಯೆಳೆ । ಗರುವ ನೂಕುವರುಂಟೆ ವ್ಯಾಘ್ರನ । ಜರಿಗೆ ಧೊರೆತನ ಸುಡು ಸುಡೆಂದರು । ನೆರೆದ ಜನರು ॥ ೩ ॥ ಝಳಪಿಸುವ ಗಂಡುಡುಗೆ ಝೋಂಪಿಸೆ । ಹೊಳೆವ ಹೊನ್ನ ಕಠಾರಿಯಾಯುಧ । ಗಳ ಸಮಸ್ತ್ರವನಾಂತು ನಗುಮೊಗ । ಚೆಲುವ ಪೊರಟ ॥ ೪ ॥ ಅರಸನಂಘ್ರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ನಕುಲಾ । ದ್ಯರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಭೂಮಿ ದಿವಿಜರ । ಹರಕೆಗೊಂಡೇರಿದನು ಮಣಿರಥ । ವಿರದೆ ಬಳಿಕ ॥ ೫ ॥ ಮೊಳಗಿದುವು ಬಲು ವಾದ್ಯ ನಾಲ್ದೆಸೆ । ಗಳನು ಕಂಪಿಸೆ ಛತ್ರ ಚಾಮರ । ಗಳು ವಿರಾಜಿಸಲಖಿಳಬಲ ಬೆಂ । ಬಳಿಯ ಬರಲು ॥ ೬ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಸೂರ್ಯರಥವೇ । ಧರಣಿಗಿಳಿವಂದದಲಿ ಪಟುಭಟ । ರರಸನಮಲ ವರೂಥ ಬರೆ ಕಂಡಾಗ ಕಾಂತೆಯರು ॥ ಕರಗುತಿರ್ದರು ಶಿವ ಶಿವಾ ಮೋ । ಹರದ ದುರ್ಗವನೆಂತು ಪೊಗುವನೊ । ತರಳತನವಲ್ಲೆಂದು ಕಂಬನಿ ದುಂಬುತುಸಿರಿದರು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ಏಕತಾಳ

ಆಡುವ ಬಾಲನಲ್ಲೆ । ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ । ನೋಡಿತ್ತ ಪೋಗದೆ ನಿಲ್ಲೆ ॥ ರೂಢಿಪ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಕೆ । ಈ ಸಣ್ಣ ಮಗುವ । ದೂಡುವರಲ್ಲೆ ಯುದ್ಧಕೆ ॥ ॥ ೧ ॥ ಎಂತು ಕಾದುವನೊ ಈತ । ಷಡುರಥರೊಳು । ಕಂತುಸ್ವರೂಪ ಜಾತ ॥ ಪಂಥವ ಬಿಡಲೊಲ್ಲನು । ಹೇಗಾಗುವುದೊ । ಅಂತಕಾಂತಕ ಬಲ್ಲನು ॥ ೨ ॥ ತಂದೆಯಿಲ್ಲದ ವೇಳ್ಯದಿ । ಈ ಸಣ್ಣ ಶಿಶುವ । ಮುಂದಕಟ್ಟುವರ್ ಭರದಿ ॥ ಮಂದಮತಿಯಾದಳೇನೆ । ಸುಭದ್ರಾದೇವಿ । ಯಿಂದೆಂತು ಬಿಟ್ಟಳೊ ಜಾಣೆ ॥ ೩ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಮಕ್ಕಳಂ ಪಡೆದ ಗುಣಶೀಲೆಯರ್ ಬಾಲೆಯರ್ । ಕಕ್ಕುಲಿತೆಗೊಳುತ ಮಾತಾಡುತಂ ನೋಡುತಂ । ದುಃಖರಸಶರಧಿಯೊಳಗಾಳುತಂ ಏಳುತಂ ಬೆರಗಾಗಿ ಬೆಂಡಾದರು ॥ ಒಕ್ಕಣಿಸಲೇನಿತ್ತಲಭಿಮನ್ಯು ಧನುವನುಂ । ಘಕ್ಕನುರೆ ಝೇಂಕರಿಸೆ ನರಲೋಕ ಸುರಲೋಕ । ಮುಕ್ಕುಳಿಸಲಾ ಧನುರ್ನಾದದಿಂ ಭೇದದಿಂ ರಿಪುದುರ್ಗ ತಲ್ಲಣಿಸಲು ॥ ೧ ॥ ತೊಲತೊಲಗು ರಿಪುಗಜಮೃಗೇಂದ್ರನಿದೆ ಬರುತಲಿದೆ । ತೊಲತೊಲಗು ವೈರಿವಿಪಿನಕುಠಾರ ಬರುತಲಿದೆ । ತೊಲತೊಲಗು ಕುರುಕುಲೋರಗದುಷ್ಟಸಂತತಿಗೆ ಖಗರಾಜ ಬರುತಲಿದಕೊ ॥ ತೊಲತೊಲಗು ಶತ್ರುಮೇಘಸಮೀರ ಬರುತನೆಲೆ । ತೊಲತೊಲಗು ಪರಬಲಾಚಲವಜ್ರ ಬರುತನೆಲೆ । ತೊಲತೊಲಗು ಪಾಂಡವರ ಕುಲದೀಪ ಬರುತನೆಂದೊದರೆ ಕಹಳಾವಳಿಗಳು ॥ ೨ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಅರಸ ಕೇಳಾ ಚಾಪನಾದಕೆ । ತರಹರಿಸಿ ಕುರುಸೇನೆ ಗಜರಥ । ತುರಗಗಳ ಮುಂದಿರಿಸಿ ಬಾಗಿಲೊ । ಳುರವಣಿಸುತಲೆ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಲು । ಹರಿಯಳಿಯನದ ಬಲ್ಲನೇ ಹೊ । ಕ್ಕಿರಿದು ರಥವನು ನೂಕಿ ರಿಪುಗಳ । ಶಿರವ ಚೆಂಡಾಡಿ

ದನು ಕೊಳವನು । ಕರಿಯು ಕದಡಿದ ತೆರದಿ ನಿಮಿಷದೊ ॥ ಳೇನನೆಂಬೆ । ಸಾಹಸ । ವೇನನೆಂಬೆ ॥ ೧ ॥ ಘುಡುಘುಡಿಸುತಲೆ ಕಲಿ ಜಯದ್ರಥ । ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಲು ತವಕದಿಂದಲಿ । ಫಡ ಫಡಿದಿರಲಿ ತೊಲಗೆನುತ ಮು । ಕ್ಕಡಿಯ ಮಾಡಿದನವನ ರಥವನು । ಬಿಡದೆ ಸಾರಥಿಸಹಿತ ಚಾಪವ । ಕಡಿದು ಸೌಬಲ ಮುಖ್ಯರನು ಜವ । ಗೆಡಿಸಿದನು ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರುದ್ರನ । ಪಡಿಯಲಾ ಅಭಿಮನ್ಯು ಸಮರವ ॥ ನೇನನೆಂಬೆ । ಸಾಹಸ । ವೇನನೆಂಬೆ ॥ ೨ ॥ ರಥ ಮುರಿಯೆ ಮನಗುಂದಿ ಸುಮಹಾ । ರಥರು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರು ಕ್ಷಣದಲಿ । ವಿತರಣಾಗ್ರಣಿ ವೀರ ಪಾರ್ಥನ । ಸುತನು ರಿಪುಗಳನೊದೆದು ಹೊಕ್ಕನು । ಅತಿರಥರ ಬಾಣಾವಳಿಗಳನು । ಮಥಿಸಿದನು ಮುಂದೊತ್ತುತಿಹ ಗಜ । ರಥ ತುರಂಗ ಪದಾತಿಗಳನೊರೆ । ಸುತ ಭಯಂಕರದೋರಿ ನಡೆದನು ॥ ಏನನೆಂಬೆ । ಸಾಹಸ । ವೇನನೆಂಬೆ ॥ ೩ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಕರಿ ತುರಗ ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿಗಳನೊರೆಸಿದಂ । ತರುಬುವತಿರಥ ಮಹಾರಥರ ಸಂಹರಿಸಿದಂ । ಬೆರಸಿ ಕಾಲಾಳ್ಗಳ ಕರುಳ್ಗಳಂ ಸುರಿಸಿದಂ ಕೂರ್ಗಣೆಯೊಳಗಣಿತದಲಿ ॥ ಅರಸ ಕೇಳ್ ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆ ಮಾರಿಯಾಯ್ತೆಂದು । ಕುರುಬಲದಿ ಕಾದುವರ ಕಾಣೆ ರಣದೊಳ್ನಿಂದು । ಸುರಪತಿಯ ಮೊಮ್ಮನ ಪರಾಕ್ರಮಕೆ ಮನದಂದು ದಿವಿಜಸಂತತಿ ಪೊಗಳಲು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ

ಇನ್ನೇನೆಂಬೆ ರಣದಲಿ । ಅಭಿ । ಮನ್ಯುವಿನಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿ ॥ ಚೂರ್ಣವಾದುದು ಗಜರಥವು । ಬಲು । ಜೀರ್ಣವಾದುದು ಕುರುಬಲವು ॥ ೧ ॥ ಪಥಗಾಣದೆ ಮುಂದೆ ಸಿಕ್ಕಿ । ಅತಿ । ರಥರಿಳಿಯೊಳು ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿ ॥ ಅತಿ ಭಯದಲಿ ನಡುಗಿದರು । ಬಲು । ಸ್ತುತಿಸುತ ಪದಕೆಂಗಿದರು ॥ ೨ ॥ ಕೊರಳನು ಕಾಯೆಂದೆನುತ । ತಮ್ಮ । ಬೆರಳನು ಬಾಯೊಳಗಿಡುತ ॥ ಶರಚಾಪವನಿಕ್ಕಿದರು । ನಿಜ । ಕರದಿ ತೃಣವ ಕಚ್ಚಿದರು ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಅರಸ ಕೇಳಭಿಮನ್ಯು ಝಡಿತಕೆ । ಜರಿದುದಬುಜವ್ಯೂಹ ಕರಿಘಟೆ । ತುರಗ ಕಾಲಾಳುಗಳು ನುಗ್ಗಾಯ್ತಪರಿಮಿತವಾಗಿ ॥ ತರಣಿಸುತ ದ್ರೋಣಾದಿಗಳು ಕೈ । ಮರೆದರರ್ಜುನನಣುಗನುಗ್ರಕೆ । ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗುತ್ತಲಿಂತೆಂದ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಪಂಚಾಗತಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಭಳಿರೆ ಪಾರ್ಥನಣುಗ ನಿನ್ನ । ಬಲುಹಿಗಿನ್ನು ಸರಿಯದಾರು । ಹಲವದೇತ ಕೊಬ್ಬ ಸಾಕು ಕುಲಕೆ ರತುನನು ॥ ಫಲುಗುಣನು ಕೃತಾರ್ಥನಾದ । ನೊಲಿದು ನಿನ್ನ ಪಡೆದ ಬಗೆಯೊ । ಛಲಸದೆಂದ ಕೌರವೇಂದ್ರ । ತಲೆಯ ತೂಗುತ ॥ ೧ ॥ ಎನುತ ಭಾರಿ ಧನುವ ಕೊಂಡು । ಕನಲಿ ಮನ್ನೆಯರನು ಜರೆದು । ತನಯನೊಡನೆ ತರುಬಿ ನಿಂದ । ರಣಸಮರ್ಥನು ॥ ಅಣುಗ ನೀನು ಕೆಡಲು ಬೇಡ । ಗುಣದಿ ಪೋಗು ಪೋಗೆನುತ್ತ । ಕಣೆಯ ಮಳೆಯ ಕರೆದ ನಾಗ । ಛಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ॥ ೨ ॥ ನಾನು ಅಣುಗನಾದಡೆನ್ನ । ಬಾಣಗಳಿಗೆ ಬಾಲತನವೆ । ಹೂಣಿ ನೋಡಿರೆನುತಲೆಚ್ಚ । ನಾಣೆಶರಗಳ ॥ ಕ್ಷೋಣಿಪತಿಗೆ ಗಾಯವಾಗಿ । ಕ್ಷೀಣವಾಯ್ತು ರಥವು ಧುರದಿ । ತ್ರಾಣದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದನು [ಗುಂದಲೀಕ್ಷಿಸಿದನು] । ದ್ರೋಣ ನೃಪನನು ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಅರಸ ಸಿಕ್ಕಿದನಕಟ ಬಾ ಬಾ । ತರಣಿಸುತ ಸೌಬಲ ಕೃಪಾದ್ಯರು । ಧರಿಸಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನೆನುತೊದರಿದನು ಕಲಿ ದ್ರೋಣ ॥ ಹರಿವುತತಿರಥರಾ ಕ್ಷಣವೆ ಕುರು । ವರನ ತೊಲಗಿಸಿದರು ಕಿರೀಟಿಯ । ತರಳನನು ಮುಸುಕುತ್ತ ಮತ್ತಾ ದ್ರೋಣನಿಂತೆಂದ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ

ಸೋತೆವು ನೀ ಗೆದ್ದವ ಶಿಶುಹತ್ಯದ । ಪಾತಕಕಂಜುವೆವು ॥ ಆತುಕೊಳೆಂದಾ ದ್ರೋಣ ಮಹಾಶರ । ವ್ರಾತವ ಮುಸುಕಿದನು ॥ ೧ ॥ ಶಿಶುತನದಲಿ ಶಂಬರನೆಂಬಸುರನ । ಅಸುಗೊಳ್ಳನೆ ಸ್ಮರನು ॥ ಶಶಿಧರಸುತ ಗುಹ ತಾರಕ ದೈತ್ಯನ । ಉಸಿರನು ತೊಲಗಿಸನೆ ॥ ೨ ॥ ಶಿಶುವೇ ಪಾರ್ಥಕುಮಾರಕ ರಿಪು ಭಟ । ರೆಸೆದಸ್ತ್ರಾವಳಿಯ ॥ ಕುಶಲದಿ ತರಿವುತ ಷಡುರಥರನು ಮಿಗೆ । ದೆಸೆಗೆಡಿಸಿದನಂದು ॥ ೩ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಗುರುಸುತನ ನೋಯಿಸಿ ರಣಾಗ್ರದೊಳ್ ಶಲ್ಯನಂ । ಮುರಿದೆಚ್ಚು ಕೃಪನುಗ್ರಮಂ ನಿಲಿಸಿ ಕೃತವರ್ಮ । ನುರವಣೆಯೊಳೆಸೆದು ದುಶ್ಶಾಸನನ ಗರ್ವಮಂ ಮುರಿದನೊಂದೇ ಕ್ಷಣದೊಳು ॥ ದುರುಳ ಬಾಹ್ಲಿಕ ಸೋಮದತ್ತರಂ ಸದೆಬಡೆದು । ಧುರದೊಳ್ ಮಹಾರಥರನೊಬ್ಬನೇ ಶಿಶು ಗೆಲಿದ । ನರರೆ ಕೌತುಕಮೆಂದು ಕಂಡು ಕರ್ಣಂ ಬಂದು ತಡೆದನಾ ಬಾಲಕನನು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಎಲವೊ ಬಾಲಕನೆ ಕೇಳು । ನಮ್ಮಯ ಕುರು । ಬಲವ ನೀ ಸಮರದೊಳು ॥ ಗೆಲಿದೆನೆನುತ ಹಿಗ್ಗಬೇಡವೆಂದೆಚ್ಚನು । ಬಲುತರ ಶರಗಳನು ॥ ೧ ॥ ನಾವು ಬಾಲಕರಹುದು । ನಮ್ಮ ಸ್ತ್ರಕೆ । ನೀವು ಜೀವಿಸಿಕೊಂಬುದು ॥ ಠೀವಿಯ ನೋಳ್ಪೆನೆಂದೆಚ್ಚನು ಅಭಿಮನ್ಯು । ಹಾವಳಿಯೇನೆಂಬೆನು ॥ ೨ ॥ ಮೂರಾರು ಮಾರ್ಗಣದಿ । ಕರ್ಣನ ಎದೆ । ಡೋರುಗಳೆದನುಗ್ರದಿ ॥ ಗಾರುಗೊಂಡೆದೆಯಾರಿ ಸೊರಗಿದ ರಣದಲಿ । ಪೂರಾಯ ಗಾಯದಲಿ ॥ ೩ ॥ ರವಿಜ ಮೈಮರೆಯಲಾಗ । ಕಾಣುತ ಶಲ್ಯ । ನವಘಡಿಸುತಲೆ ಬೇಗ ॥ ಕುವರ ನೀ ಫಡ ಹೋಗೆಂದೆಚ್ಚನು ಶರಗಳು । ಕವಿದುದು ಸಮರದೊಳು ॥ ೪ ॥ ಬಾಲನೆಂದುಸಿರಬೇಡ । ಎನ್ನಸ್ತ್ರಕೆ । ಬಾಲತ್ವವುಂಟೆ ನೋಡಾ ॥ ಆಳಿನಂಗವನೇನ ಬಲ್ಲೆಯೆಂದಭಿಮನ್ಯು । ಕೀಲಿಸಿದಸ್ತ್ರವನು ॥ ೫ ॥ ನರಜನ ಬಾಣಗಳ । ಖಂಡಿಸಿ ಶಲ್ಯ । ನುರುತರದಂಬುಗಳ ॥ ಸುರಿಯಲು ತರಿವುತ ಪದಿನೈದು ಬಾಣದೊ । ಳೊರಗಿಸಿದನು ಧುರದಿ ॥ ೬ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಅರಸ ಕೇಳ್ ಶಲ್ಯ ಮೈಮರೆಯಲವನನುಜ ಹುಂ । ಕರಿಸುತಭಿಮನ್ಯುವಂ ಧುರದೊಳಡಹಾಯ್ವುತಿರ । ಲೆರಡು ಶರದಿಂದವನ ಶಿರವನಿಳುಹಲು ಬಳಿಕ ಕಾದುವಧಟರ ಕಾಣೆನು ॥ ಮುರಿದು ಮಾದ್ರೇಶಮೋಹರವು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುತಿರ । ಲರಿಭಯಂಕರ ದ್ರೋಣನರಿತು ಕೃಪನಿಂಗೆ ವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದಂ ಫಣೆಗಣ್ಣ ಹರನೀತ ಶಿಶುವೆ ಸಂಗರದೊಳಸದಳವೆಂದನು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯನ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಕೌರವ । ರರಸನು ಕಿಡಿಯಿಡುತ ॥ ಕರೆದು ಕರ್ಣನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಸುತಿರ್ಪನಿವರು ಬಾ । ಹಿರರೆಂದು ಬಯ್ವುತಲೆ ॥ ೧ ॥ ಬಿಡದರಿಭಟನ ಪೊಗಳುವರು ನೋಡೆಮ್ಮ । ಕಡೆಯವರಂಜುವಂತೆ ॥ ಕಡು ಖೂಳರೆಂಬೆನೆ ಗುರುಗಳು ನಾವಿಂತು । ಪಡೆದ ಸುಕೃತವೆಂದನು ॥ ೨ ॥ ನುಡಿಯ ಕೇಳ್ದನುಜ ದುಶ್ಶಾಸನನುಗ್ರದಿ । ಘುಡುಘುಡಿಸುತಲೆಂದನು ॥ ಬಿಡು ಚಿಂತೆ ವಿಪ್ರರ ನಡತೆಗಳೈಸೆನ್ನ । ಬಿಡು ಸಂಗರಕೆ ಬೇಗದಿ ॥ ೩ ॥ ದೇವದಾನವರ ಸಮಾನವೆ ನೋಡೆನ್ನ । ಠೀವಿಯ ಸಂಗರದಿ ॥ ತೀವಿದ ರಿಪುಭಟನನು ತಲೆಗೆಡಿವೆನೆಂ । ದಾ ವೀರ ಪೊರವಂಟನು ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಭೇರಿ ಶಂಖ ನಗಾರಿಗಳು ಮಿಗೆ । ಭೋರಿಡುತ ನಾಲ್ದೆಸೆಯು ಕಂಪಿಸೆ ।
ಭೂರಿ ಬಿರುದುಗಳಿಂದ ಪೊರಟನು । ದಾರ ಭಟನು ॥ ೧ ॥ ಭಾರಿ ಬಲ ಸಹ
ಬರಲಿಕಿತ್ತಲು । ಸಾರಥಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದನಾ ರಣ । ಧೀರ ಪಾರ್ಥಜ ಭುಜವ
ನೊದರಿಸು । ತಾರುಭಟಿಸಿ ॥ ೨ ॥ ಕೇಳು ಸಾರಥಿಯೆರಡು ಶರದಲಿ । ಸೀಳಿ
ಬೆನ್ನಲಿ ಕರುಳ ತೆಗೆವೆನು । ಖೂಳನನು ನೀ ನೋಡು ಮಮ ಕ । ಟ್ಟಾಳು
ತನವ ॥ ೩ ॥ ಎನುತ ಕೊನೆಮೀಸೆಗಳ ತಿರುಹುತ । ಧನುವ ಝೇಂಕರಿ
ಸಲು ಜಗತ್ತ್ರಯ । ಘನ ಪರಾಕ್ರಮಕದುರೆ ಕೌರವ । ನನುಜಗೆಂದ ॥ ೪ ॥
ಭೀಷಣನು ನೀನಹುದೆಲವೊ ದು । ಶ್ಯಾಸನನೆ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನ ಭಂಗಿಸ । ದೀಸ
ಕಂಜಿದರೆನಗೆ ಶರಸಂ । ನ್ಯಾಸವಿನ್ನು ॥ ೫ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಎಂದ ಮಾತಿಗೆ । ಕೌರವಾನುಜ । ನಿಂದು ನೂರು ಶರವನೆಚ್ಚ । ನಂದು
ನರಜಗೆ ॥ ೧ ॥ ಭೀಮ ಫಲುಗುಣ । ರೆಂಬವರೊಳು ಸಂ । ಗ್ರಾಮ ಗೊಡುವು
ದುಚಿತ ನೀನು । ಹುಡುಗನಾದೆಲಾ ॥ ೨ ॥ ಕೊಳಚೆ ನೀರನು । ದಾಟಲರಿ
ಯದೆ । ಜಲಧಿ ಕಾಲಹೊಳೆಯಿದೆಂಬ । ಶೌರ್ಯವೇತಕೆ ॥ ೩ ॥ ಭೀಮ
ಪಾರ್ಥರ । ಗೊಡವೆಯೇತಕೊ । ನೀನು ಮೊದಲು ಸೆಣಸಿ ಜೀವಿ । ಸೆನ್ನ
ಕೈಯಲಿ ॥ ೪ ॥ ಎನುತನೇಕ ಮಾ । ರ್ಗಣಗಳಿಂದಲಿ । ಕನಲಿ ಕವಿಯ
ಲೆಂಟು ದೆಸೆಯು । ಕಾಣದಿದ್ದುವು ॥ ೫ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಅಭಿಮನ್ಯು ಬಿಟ್ಟ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಶರಜಾಲ ರಿಪು । ಸುಭಟನ ಶತಾಸ್ತ್ರಮಂ
ತಡೆಗಡಿದು ಸದೆಬಡೆದು । ಇಭ ಘಟೆ ತುರಂಗ ಕಾಲಾಳ್ಗಳಂ ಸಾಲ್ಗಳಂ ಸವರಿ
ಬಲು ಸೈನಿಕವನು ॥ ರಭಸದಿಂದೆದ್ದಾಗ ಕೊಚ್ಚಿದವು ಮುಚ್ಚಿದವು । ಅಭಿ
ನವೋದ್ಭಾಸದಿಂ ಬೀರಿದವು ತೂರಿದವು । ನಭಕಡರುವಂದದಿ ವರೂಥಗಳ
ಯೂಥಗಳನಚ್ಚರಿಯನೇನೆಂಬೆನು ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ರಾಯ ಕೇಳಭಿಮನ್ಯುಬಾಣನಿ । ಕಾಯವನು ತಡೆಗಡಿದು ಬಹುತರ ।
ಸಾಯಕವ ಬಿಡಲದನು ಖಂಡಿಸಿ ಪಾರ್ಥಸುತನೆಂದ ॥ ತಾಯಿಗವಮಾನ
ವನು ಮಾಡಿದ । ನಾಯಿ ನಿನ್ನನು ಕೊಲುವೆನೆಂದರೆ । ವಾಯುಪುತ್ರನ
ಭಾಷೆಗಂಜುವೆನೆಂದು ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ರಾಯ ಜನಮೇಜಯ ಕೇಳಿತ್ತಲಭಿಮನ್ಯು । ಸಾಯಕದಲಿ ದುಶ್ಶಾಸ
ನನು ॥ ಗಾಯವಡೆದು ಗರ್ವಗುಂದಿ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗ । ಲಾಯೆಡೆಯಲಿ
ಕರ್ಣ ತಡೆದ ॥ ೧ ॥ ಮಗುವೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ನಾ ಬಿಟ್ಟರೆ ಗರ್ವದಿ । ಮಿಗು
ವರಿದೆಮ್ಮಯ ಬಲವ ॥ ಹಗರಣಗೊಳಿಸಿದೆ ಫಡ ಫಡೆಂದಡಹಾಯ್ದು । ತೆಗೆ
ದೆಚ್ಚನಸ್ತ್ರಸಂಕುಲವ ॥ ೨ ॥ ಬಲ್ಲೆ ನೀ ಬಾಯಬಡಕನೆಂದು ನಿನ್ನನು ।
ಕೊಲ್ಲಲು ಪಿತ ಕೋಪಿಸುವನು ॥ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲಾದರೆಂದೆನುತೆಂಟು ಶರದಿಂದ ।
ಬಿಲ್ಲ ಖಂಡಿಸಿ ಭೀಕರಿಸಿದ ॥ ೩ ॥ ಶರಹತಿಯಲಿ ನಿರಾಯುಧನಾಗಿ ಭಯ
ಗೊಂಡು । ತರಹರಿಸಿದ ಕರ್ಣ ನೊಂದು ॥ ಸುರಿವ ರಕ್ತದಿ ತೇರು
ತೋಯ್ದುದು ಸಾರಥಿ । ತಿರುಗಿಸಿದನು ಬೇಗ ರಥವ ॥ ೪ ॥ ಪಿತನಿಂತು
ಗಾಯವಡೆದನೆಂಬುದರಿತಾಗ । ಸುತ ವೃಷಧ್ವಜ ಬಂದು ತಡೆದ ॥ ಅತಿರಥ
ನೊಡನಾತ ಕಾದಲೈದಂಬಿಲಿ । ಮಥಿಸಿದ ಕರ್ಣನಂದನನ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಕೆಲಬರೀ ಪರಿಯಿಂದ ಮಡಿದರು । ಕೆಲಬರತಿ ಗಾಯದಲಿ ನೊಂದರು ।
ಕೆಲಬರಾಯುಧಗಳನು ಬಿಸುಟೋಡಿದರು ಸಮರದಲಿ ॥ ನಿಲದೆ ಕುರುಸೇನಾ
ಸಮುದ್ರವು । ಕಲಕಿತಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಝಡಿತಕೆ । ವಿಲಯಭೈರವನೆನಿಸಿ
ತೋರಿದನಾ ಮಹಾಹವದಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಇತ್ತಲಭಿಮನ್ಯು ಷಡರಥರೊಡನೆ ಕಾದುತಿರ । ಲತ್ತ ಧರ್ಮಜ ಮನದಿ
ಚಿಂತಿಸುತಲೆಂದ ॥ ಪುತ್ರನೊಬ್ಬನೆ ಪೋಗಿ ಏನಾದನೋ ಕಾಣೆ । ಸತ್ತ್ವಾತಿ
ಶಯ ಭೀಮ ಪೋಗಯ್ಯ ರಣಕೆ ॥ ೧ ॥ ಸಕಲ ಸೈನಿಕ ಸಹಿತ ತೆರಳಿ ಬೆಂಬಲ
ವಾಗಿ ಸುಕುಮಾರಕನ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾರಯ್ಯ ॥ ನಕುಲ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ
ದ್ರುಪದ ವಿರಾಟ ಸಾ । ತ್ಯಕಿ ಸಹಿತ ಪೋಗಿರೈ ತಡಮಾಡದೀಗ ॥ ೨ ॥
ಕರಿ ತುರಗ ರಥ ಸಹಿತ ಸೈನಿಕರನೊಡಗೊಂಡು । ಪೊರಟರರಸಗೆ ನಮಿಸಿ
ಪರುಠವಣೆಯಿಂದ ॥ ಮೊರೆದುವಗಣಿತ ವಾದ್ಯ ಭೇರಿ ತಮ್ಮಟೆ ಕಹಳೆ ।
ತರತರದಿ ನೆಲನದುರುವಂತೆ ಘೋಷದಲಿ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಗದೆಯ ತಿರುಹುತ ಸಿಂಹನಾದದೊ । ಳೊದರಿ ಮಗನಾವೆಡೆಯೆನುತ
ಬಲು । ಕದನಕಲಿಗಳ ದೇವ ಭೀಮನು । ಮೊದಲು ನಡೆದ ॥ ೧ ॥ ಪೃಥಿವಿ

ಕಂಪಿಸೆ ಭೀಮಸೇನನ । ರಥವ ವಹಿಲಕೆ ಬರಲು ಬಾಗಿಲೊ । ಳತಿರಥರ । ತಡೆ
ದನು ಜಯದ್ರಥ । ಖತಿಯೊಳಿರದೆ ॥ ೨ ॥ ತೆರಹುಗೊಡು ಫಡ ಫಡ ಜಯ
ದ್ರಥ । ಹೊರತೆಗೆದು ನಿಲ್ಲೆಂದು ಹೂಣಿಗ । ರುರುಬಿದಡೆ ಮಾರಾಂತು
ನಿಂದನು । ಹರನ ವರದಿ ॥ ೩ ॥ ಖೂಳ ನಿನಗೀ ಗರ್ವವೇಕೆಲೊ । ಬೋಳು
ಗೆಯ್ದು ದನರಿಯೆ ತೊಲಗೆಂ । ದಾಳು ಬಿಂಕದಿ ಕೊಟ್ಟ ಬಲುತರ । ಕಾಳಗವನು॥
॥ ೪ ॥ ತೆರಹುಗೊಡೆನಿಂದಿನಲಿ ನಡೆ ನಡೆ । ಮರೆದು ಕಳೆಯಭಿಮನ್ಯುವನು
ಶಶಿ । ಧರನ ಕಾರುಣ್ಯಾವಲೋಕನ । ವಿರುವುದೆನಗೆ ॥ ೫ ॥ ನರ ಹೊರತು
ನಿಮ್ಮೀಗ ನಾಲ್ವರ । ಸರಕು ಮಾಡುವನಲ್ಲ ಹೋಗೆಂ । ದುರುತರಾಸ್ತ್ರವ
ಕವಿಯಲನಿಲಜ । ನರಿತು ನುಡಿದ ॥ ೬ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಎಲೆ ಜಯದ್ರಥ ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ । ತಲೆಯ ಕೊಂಬನು ನಾಳೆ ಫಲು
ಗುಣ । ತಿಳಿದುಕೋ ಎಂದಬ್ಬರಿಸುತಲ್ಲಿಂದ ಮರಳಿದನು ॥ ಉಳಿದ ಸುಭ
ಟರು ಕಾದಲಾರದೆ । ಕಳವಳಿಸಿ ತಿರುಗಿದರು ದುರ್ಗದೊ । ಳಳವಿಗೊಡುತಭಿ
ಮನ್ಯು ಮೆರೆದನು ನರನ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಿತ್ತಲಭಿಮನ್ಯು ಸಮರದೊಳ್ । ಸವರಿದಂ ಪದಿನೆಂಟು
ಸಾವಿರ ಗಜಂಗಳಂ । ವಿವರಿಸಲ್ಕಯ್ವತ್ತುಸಾವಿರ ತುರಂಗ ಮೂವತ್ತು
ಸಾವಿರ ರಥಿಕರ ॥ ಬವರದೊಳ್ ಗೆಲಿದು ಲಕ್ಷಪದಾತಿಗಳನೊರೆಸಿ । ತವಕದಿಂ
ವೀರ ಶಲ್ಯಕುಮಾರನಂ ಮುರಿಯ । ಲವಗಡಿಸಿದರ್ ಲಕ್ಷಣಾದಿ ದುರ್ಯೋಧ
ನಾತ್ಮಜರು ಸಖನಳಿದನೆಂದು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಸುರಪಸುತಕುಮಾರ ಕೇಳು ಶಲ್ಯಸುತನನು । ಮುರಿದೆನೆಂಬ ಗರ್ವ ಬೇಡ
ನಿನ್ನ ವೊಡಲನು ॥ ಭರದಿ ಸೀಳಿ ತೆಗೆವೆವೀಗ ನಮ್ಮ ಸಖನನು । ಪರಿಕಿಸೆನುತ
ಕರೆದರಾಗ ಸರಳ ಮಳೆಯನು ॥ ೧ ॥ ಅಹುದು ನಿಮಗೆ ಮಿತ್ರನಾದಡಾತ
ನೊಗ್ಗಿಲಿ । ವಿಹಿತದಿಂದ ಪವಡಿಸುವುದೆನುತ್ತ ಭರದಲಿ ॥ ಗಹಗಹಿಸುತಲೆರಡು
ಶರದಿ ಲಕ್ಷಣಾದ್ಯರ । ಸಹಿತ ಕೆಡಹಿದನು ತ್ರಿಪಂಚಶರದೊಳೆಲ್ಲರ ॥ ೨ ॥
ಇಂತು ಕುವರಸಂತತಿಯನು ಸಂಹರಿಸಿದನು । ಚಿಂತಿಸುತಲೆ ಕೌರವೇಂದ್ರ
ಕಾಣುತೆಂದನು ॥ ಪಂಥ ಸುಡು ಸುಡಿವರು ಬಂದು ಪೊಕ್ಕ ಮನೆಗಳು ।
ಎಂತು ಹಾಳುಬೀಳದಿಹುದೆ ದ್ರೋಣಕಲಿಗಳು ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಘಂಟಾರವ ಧ್ರುವತಾಳ

ಇಕ್ಷುಚಾಪನಂತೆ ತೋರ್ಪ । ಲಕ್ಷಣ ಹಾ ಮಗನೆ ॥ ಅಕ್ಷಿಗಳ ತೆರೆದೀ
ಗೆನ್ನ । ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಾತಾಡು ॥ ೧ ॥ ಷಡುರಥರಿದ್ದೆನ್ನ ಸುತರ । ಬಿಡದೆ ವೈರಿ
ಭಟನ ॥ ಜಡಿವಾಯುಧಕಾಹುತಿಯ ಕೊಟ್ಟು । ಮಿಡುಕದಿರುವರಲ್ಲ ॥ ೨ ॥
ಸಾಲದೆ ಪಾಂಡವರ ಕುಲಕೆ । ಬಾಲನೀತನೊಬ್ಬ ॥ ಖೂಳರಿವರ ಮಾತ
ಕೇಳಿ । ಮೂಲವಳಿದುದಕಟ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಆಳಿದನ ಮೂದಲೆಯ ಗಾಳಿ ಬರೆ ಖತಿಶಿಖಿ ಚ । ಡಾಳಿಸಿತು ಸುಭಟ
ರೆಲ್ಲರಿಗೆ ॥ ಡಾಳಿಸುವ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಧರಿಸಿ ಮುತ್ತಿದರು । ಬಾಲಕನ ಮೇಲೆ
ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ॥ ೧ ॥ ರವಿತನಯ ಶಲ್ಯ ಗೌತಮಿ ಕೌರವನ ತಮ್ಮ । ತವಕಿ
ಸುತ ದ್ರೋಣಸುತ ಸಹಿತ ॥ ಇವರು ಷಡುರಥರೊಂದುಗೂಡಿ ಮುತ್ತಿದರು
ವಾ । ಸವನ ಮೊಮ್ಮನ ರಣಾಂಗಣದಿ ॥ ೨ ॥ ಎಲವೊ ಮಗುವೆಂದು
ಬಿಟ್ಟೆವು ಎರಡು ಬಾರಿ ಕೇಳ್ । ತಿಳಿಯದುಮ್ಮಹದಿಂದ ಕುಣಿವೆ ॥ ಫಲು
ಗುಣನ ಕರೆಸಿಕೋ ಬೆಂಬಲಕೆ ಕೆಡದಿರೆಂ । ದಲಘು ಭಟರೆಚ್ಚರಸ್ತ್ರಗಳ ॥ ೩ ॥
ಪಾರ್ಥ ಪರಿಯಂತೇಕೆ ಗೋಗ್ರಹಣದಲಿ ಬಲು ಸ । ಮರ್ಥಿಕೆಯ ತೋರಿ
ದವರಹುದು ॥ ವ್ಯರ್ಥ ಕೌರವನ ದ್ರವ್ಯವ ತಿಂದು ಜೀವಿಸುವ । ಧೂರ್ತ
ರೆಂದೆಚ್ಚನಭಿಮನ್ಯು ॥ ೪ ॥ ಭಳಿರೆ ಬಿಲ್ಲಾಳುತನ ಬಿಂಕದಲಿ ಶಿವ ನೀನು ।
ಇಳೆಯೊಳೆಣೆಯಿಲ್ಲೆಂದು ಪೊಗಳಿ ॥ ಕಲಶಭವನೆಚ್ಚಡಾ ಶರವನೆಲ್ಲವ ತರಿದು ।
ತಲೆಗೆಳಗು ಮಾಡಿದನು ಕ್ಷಣದಿ ॥ ೫ ॥ ಇಂತು ಷಡುರಥರು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು
ತಿರಲಾ ದ್ರೋಣ । ನಂತರಂಗದಿ ರವಿಜಗೆಂದ ॥ ನಿಂತಿವನ ಕೂಡೆ ಕಾದುವ
ಡರಿದು ಚಾಪವಿರ । ಲಂತಕಾಂತಕಗೆ ಸಮ್ಮುಖದಿ ॥ ೬ ॥ ರೂಪುಗಾಣಿಸದೆ
ಬೆಂಗಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತವನ । ಚಾಪವನು ಮುಕ್ಕಡಿಯ ಮಾಡು ॥ ಭೂಪತಿಯ
ಕಾರ್ಯವೆನೆ ಮನಗುಂದಲೆಂದ್ಯನೀ । ಪಾಪ ನಿನಗಿಲ್ಲೆನುತ ದ್ರೋಣ ॥ ೭ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಹಿಂದೆ ರವಿಸುತ ಕೃಪ ನೃಪಾನುಜ । ರೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಕಾದಿದರು
ಮಿಗೆ । ಮುಂದೆ ದ್ರೋಣನು ಸುತಸಹಿತ ರಿಪುಭಟನ ಕೆಣಕಿದರು ॥ ನಿಂದು
ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಚಾಪವ । ನಂದು ಮುಕ್ಕಡಿಯಾಗಿ ಕಡಿಯಲು । ಮಂದ
ಹಾಸದಿ ತಿರುಗಿ ಕರ್ಣನ ಕಂಡನಭಿಮನ್ಯು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಧೀರನಹುದಹುದೊ । ಕರ್ಣನೆ ರಣ । ಶೂರನಹುದಹುದೊ ॥ ಧಾರಿಣಿ
ಯೊಳಗಿದಿರಿಲ್ಲ ನೀ ಕಪಟದಿ ॥ ಧೀರನಹುದಹುದೊ ॥ ಪ ॥ ಚೋರನಂದದಿ
ಹಿಂದೆ ನಿಂತೆ । ರೂಪು । ದೋರದೆ ಬಾಣವನಾಂತೆ । ಓರೆಯೊಳ್ ಧನುವ
ಖಂಡಿಸಿದೆಯೀ ವಿದ್ಯವ । ನಾರು ಕಲಿಸಿದರಯ್ಯ । ಲೋಕದಿ ಕೀರ್ತಿ ।
ಸಾರವ ಪಡೆದೆಯಯ್ಯ । ಕ್ಷತ್ರಿಯರೊಳು । ದಾರನೆಂದಾದೆಯಯ್ಯ ॥
ಕರ್ಣನೆ ರಣ । ಧೀರನಹುದಹುದೊ ॥ ೧ ॥ ಕರದ ಚಾಪವು ಪೋದರೇನು ।
ಖಡ್ಗ । ವಿರಲು ಶೌರ್ಯವ ನೋಡು ನೀನು । ಶಿರವ ಚೆಂಡಾಡಿ ಶಾಕಿನಿ
ಡಾಕಿನಿಯರಿಗೆ । ಪರಿತೋಷಬಡಿಸುವೆನು । ಸಂಗರದಿ ನೆ । ತ್ತರವನಿ ಕುಡಿ
ಸುವೆನು । ಉಳಿದವರೆಮ । ಪುರಕೀಗ ನಡೆಸುವೆನು ॥ ಕರ್ಣನೆ ರಣ । ಧೀರ
ನಹುದಹುದೊ ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಎನಲು ಲಜ್ಜಿತನಾಗಿ ಕರ್ಣನು । ಧನು ಮುರಿಯೆ ದ್ರೋಣಾದಿ ನಾಯಕ ।
ರನುವರದಿ ರಥ ಟೆಕ್ಕೆ ಸಾರಥಿ ಸಹಿತ ಕೆಡಹುತಲಿ ॥ ಕಣೆಗರೆಯಲತಿ ಧೈರ್ಯ
ದಲಿ ನರ । ತನಯ ಖಡ್ಗವ ಕೊಂಡು ರಿಪುಕಾ । ನನವ ಸವರುತ ಬೀದಿವರಿ
ದನು ಕಣನ ಚೌಕದಲಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಪಂಚಾಗತಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ವೀರ ಪಾರ್ಥನಣುಗ ಖಡ್ಗ । ಧಾರೆಯಲಿ ವಿರೋಧಿಭಟರ । ಸೂರೆ
ಗೊಂಡು ಬೆರಸಿ ಪೊಯ್ದು । ಬೇರೆ ರಥಿಕರ ॥ ಆರುಭಟೆಗೆ ನಿಲ್ಲದಹಿತ । ವಾರ
ಬೆದರುತಿರಲು ಕಂಡು । ಕೌರವೇಂದ್ರ ಜರೆದ ಸಮರ । ಶೂರರೆಲ್ಲರ ॥ ೧ ॥
ಸೋತನೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ನುಡಿವಿ । ರೀತನಾರು ನಮ್ಮ ಸುಭಟ । ವ್ರಾತವನ್ನು
ಸವರಿ ಬರುವ । ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ॥ ಏತಕಿನ್ನು ನಿಮಗೆ ಶೌರ್ಯ । ವಾತಗೆರಗಿ
ರೆನಲು ಭುಜಬ । ಲಾತಿಶಯರು ಮತ್ತೆ ಗಜ ವ । ರೂಥವಡರುತ ॥ ೨ ॥
ಫಡ ಫಡೆನುತ ವೀರ ಕರ್ಣ । ನಡೆಸಿ ಬರೆ ರಥಾಶ್ವಗಳನು । ಜಡಿವುತಪ್ಪಳಿಸಲು
ಕಂಡು । ಕಡಿದನಸಿಯನು ॥ ಒಡನೆ ಗದೆಯ ಕೊಂಡು ರಥ ನೂ । ರಡಿಯ
ನೂಕಿ ಪೊಯಿದಡಿನಜ । ಕಡುಗಿ ದಿವ್ಯಶರದಿ ಕರವ । ಪೊಡವಿಗಿಳುಹಿದ ॥
॥ ೩ ॥ ಮರುಳು ಸೂತತನುಜ ಕೇಳು । ಕರವು ಪೋದಡೇನು ಭುಜದ ।
ಸಿರಿಗೆ ಕೊರತೆ ಬಪ್ಪುದುಂಟೆ । ಪರಿಕಿಸೆನುತಲಿ ॥ ಭರದಿ ರಥದ ಚಕ್ರ ಗೊಂಡು
ತಿರುಹುತಿನಜಗೆರಗಿ ಬೊ । ಬ್ಬಿರಿದು ರಥ ತುರಂಗಮುವ ನು । ಗ್ಗರಿದ
ನಿಮಿಷದಿ ॥ ೪ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಮೆಟ್ಟಿದಂ ಗಜ ರಥ ತುರಂಗ ಕಾಲಾಳ್ಗಳಂ । ವಟ್ಟಿದಂ ಕಾದುತಿಹ
ರಿಪುಗಳಾಯುಧಗಳಂ । ಕುಟ್ಟಿದಂ ಷಡುರಥರನಡಹಾಯ್ದು ಸಮರದೊಳ್
ಗಜರಿ ವೀರಾವೇಶದಿ ॥ ಹೆಟ್ಟಿದಂ ಕುರುಪತಿಯ ಸೇನಾಧಿನಾಯಕರ ।
ನೊಟ್ಟಿದಂ ನುಗ್ಗರಿವುತೆಮಪುರಕೆ ರಿಪುಬಲವ । ನಟ್ಟಿದಂ ಭೂಪ ಕೇಳದ್ಭುತವ
ನಮರತತಿ ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತಿರಲು ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಅರರೆ ಹರಿಯ ರಥಾಂಗವೆನಲ । ಬ್ಬರಿಸಿ ಹೊಯ್ದಡೆ ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣನು ।
ತರುಬುತಿಪ್ಪತ್ತೈದು ಬಾಣದೊಳೆಚ್ಚನರಿಭಟನ ॥ ಶರಮಯವು ಸರ್ವಾಂಗ
ದಿಂದಿರ । ಲರಿಯುದಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಝುಡಿತಕೆ । ಮರಣವನು ನೆನೆವಂತೆ
ದುಶ್ಶ್ಯಾಸನನ ಸುತ ತಡೆದ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಎಲವೊ ಪಾರ್ಥನ ಸುತ ಕೇಳೆಂದು । ನಿನ್ನ । ತಲೆಯ ಕೊಂಬೆನು
ನಿಮಿಷದೊಳೆಂದು ॥ ಪೊಳೆವ ಖಡ್ಗವ ಕೊಂಡು ಬರಲಾಗ । ಆತ । ನೊಳ
ಪೊಕ್ಕು ಕಾದಿದನತಿ ಬೇಗ ॥ ೧ ॥ ಕರಹತಿಯೊಳಗೆ ಡೆಂಡೆಣಿಸುತ । ಧರೆ ।
ಗುರುಳಿ ಧಿಮ್ಮನೆ ಮತ್ತೆ ತಿರುಗುತ ॥ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೆಣಗಿದರಿಬ್ಬರು । ಕಂಡು ।
ಸುರರಾಗ ಭಳಿಭಳಿರೆಂದರು ॥ ೨ ॥ ಅರಿಯ ಕೃಪಾಣದ ಗಾಯದಿ । ತರ ।
ಹರಿಸುತಲೆದ್ದತಿ ಶೌರ್ಯದಿ ॥ ಶಿರಕೆರಗಲು ಧರೆಗುರುಳಿದ । ಕಂಡು । ಸುರಪನ
ಮೊಮ್ಮ ವಿಶ್ರಮಿಸಿದ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ಕಾಳಗಿಚ್ಚೆದ್ದು ಛಡಾಳಿಸಿ ನಿಲುವಂತೆ । ಬಾಲಕನಸ್ತ್ರತಲ್ಪದಲಿ ॥ ತೋಳ
ದಿಂಬಿನೊಳಿರೆ ಕೌರವಾತ್ಮಜರಂದು । ಕಾಲಿಡೆಯಲಿ ಕೆಡೆದಿರಲು ॥ ೧ ॥
ಬಿಗಿದ ಹುಬ್ಬಿನ ಬಿಟ್ಟ ಕಂಗಳತ್ಯುಗ್ರದಿ । ಹೊಗರು ಮೋರೆಯ ಹೊಸ
ಪರಿಯ ॥ ವಿಗಡ ಭಟಾಗ್ರಣಿ ಶಸ್ತ್ರಶಯನದಲ್ಲಿ । ಝುಗಝುಗಿಸುತಲಿರ್ದ
ನೆಂದು ॥ ೨ ॥ ಸಾವ ಹರೆಯುವೆ ಬಾಲಗೆ ಶಿವ ಶಿವಯೆಂದು । ದೇವಾಳಿ
ಮರುಗೆ ವಾಸವನ ॥ ಸಾವಿರಾಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಒರತೆ ಪುಟ್ಟಿತು ಪೌತ್ರ । ಭಾವ
ಮೋಹದೊಳಳಲಿದನು ॥ ೩ ॥ ಷಡುರಥರೊಂದಾಗಿಕೊಂಡೊಬ್ಬ ಹಸುಳೆಯ ।
ಹೊಡೆದರು ಹೇಸಿಕೆಗೊಳದೆ ॥ ಸುಡು ಸುಡು ಕೌರವಾದಿಗಳಾವ ವೀರರೆಂ ।
ದಡಿಗಡಿಗಾಡಲು ಸುರರು ॥ ೪ ॥ ಹಲವು ಗಜವೊಂದಾಗಿ ಸಿಂಹನ ಮರಿ

ಯನ್ನು । ಕೊಲುವಂತಾಯಿತು ಎಂದ ಇಂದ್ರ ॥ ಇಳುಹಿದನಪ್ಸರ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬೇಗದಿ । ಹೊಳೆವ ವೀರನ ಕರೆತರಲು ॥ ೫ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಶರದಿಂದುಮುಖಸಾಂದ್ರಭಾಸದಿಂ ತೋಷದಿಂ । ಸುರಚಿರಾಮಯ ರತ್ನ ಹಾರದಿಂ ಪೂರದಿಂ । ಪರಿಮಳಿಪ ದಿವ್ಯತರ ಗಂಧದಿಂ ಚಂದದಿಂ ಪೊಂಗಲಶ ಕುಚಭಾರದಿ ॥ ಮೆರೆವಯೆಳೆಲತೆಯಂತೆ ಬಳುಕುತಂ ತುಳುಕುತಂ । ಕಿರುನಗೆಯ ಮೊಗದ ಗುಣಶೀಲೆಯರ್ ಬಾಲೆಯರ್ । ಮೊರೆವ ಘನವಾದ್ಯ ರವಭರಿತದಿಂ ತ್ವರಿತದಿಂ ಸುರಗಣಿಕೆಯರ್ ಬಂದರು ॥ ೧ ॥

ವಚನ

ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಸುರಗಣಿಕೆಯರ್ ಬಂದಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಕಂಡು ತಮ್ಮೊಳು ತಾವೆ ಮಾತನಾಡುತಿರ್ದರದೆಂತೆನೆ—

ರಾಗ ನಾಮಕ್ರಿಯ ಆದಿತಾಳ

ತಂಗಿ ನೋಡೀ ಬಾಲನಂಗಸೌಂದರ್ಯವ । ಶೃಂಗಾರದಲಿ ಕಾಮನಲ್ಲೆ ॥ ಹಿಂಗಿತೀತನಿಗಾಗಿ ಸುರಪನ ಸಾವಿರ । ಕಂಗಳೊಳೊರತೆ ಪುಟ್ಟಿದವು ॥ ೧ ॥ ಹಸುಳೆಯೊಬ್ಬನನೆಂತು ಕಳುಹಿದ ಯಮಜಾತ । ನಸಮಸಾಹಸರುಳ್ಳಾ ಹವಕೆ ॥ ಎಸೆವ ಮೆಯ್ಯೊಳು ನೋಡಲಿಂಬಿಲ್ಲ ಕಣೆಗಳು । ಮುಸುಕಿ ನೆಟ್ಟಿರುವ ಗಾಯಗಳು ॥ ೨ ॥ ಎನುತ ಮಾತಾಡುತ್ತಲಭಿಮನ್ಯುವೀರನ । ವಿನಯದಿ ಕರೆದೊಯ್ದು ಬೇಗ ॥ ಅನಿಮಿಷೇಂದ್ರನ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ನಿಲಿಸಿದರು । ಘನ ಪರಾಕ್ರಮಿಯನ್ನು ಮುದದಿ ॥ ೩ ॥ ನೋಡಿ ದೇವೇಂದ್ರನು ಪೌತ್ರಸ್ನೇಹದಲಿ ಕೊಂ । ಡಾಡಿ ಪರಾಕ್ರಮಗಳನು ॥ ರೂಢಿಯೊಳೆಣೆಗಾಣೆನೆನುತ ಗದ್ದುಗೆಯೊಳು । ಜೋಡಾಗಿರ್ದರು ಮೋಹದಿಂದ ॥ ೪ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಮಹೀಶನೆ ಘುರಪ್ರಳಯ । ಕಾಲನಂ ಮುರಿದೆವೆಂದುಬ್ಬೇರಿ ಕುರುವೀರ । ರಾಲಯವ ಪೊಗಲು ರವಿ ಜಾರಿದಂ ಬಾಲಕನ ಕಾಣಲರಿದೆಂಬಂದದಿ ॥ ಸೋಲವಿದು ಪಾಂಡವರಿಗಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯ ಪ್ರಳಯ । ಕಾಲ ಕೌರವಕುಲಕೆ ನಾಳೆ ಫಲುಗುಣನಿಂದ । ಸೋಲುಂಟೆ ಮಧ್ವಪತಿ ಕೃಷ್ಣನಾ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ನಿಗಮಸಿದ್ಧವಿದೆಂದನು ॥ ೧ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಭಿಮನ್ಯುಕಾಳಗ ಮುಗಿದುದು

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ: ಸೈಂಧವನ ವಧೆ

ಭಾಮಿನಿ

ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳೈ ಕಿರೀಟಿಯು । ಕುವರನಳಿದುದ ಕೇಳಿ ದುಗುಡದಿ । ಪವನಸುತ ನಕುಲಾದಿಗಳು ಪೊಕ್ಕರು ನಿಜಾಲಯವ ॥ ಇವರ ಕಾಣುತ ಮಗನ ಸುದ್ದಿಯ । ನವನಿಪತಿ ಬೆಸಗೊಳಲು ಮಿಗೆ ವಾ । ಸವನ ಗದ್ದುಗೆಯೇರಿದನು ಯೆನಲರಸನಳಲಿದನು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ ರೂಪಕತಾಳ

ಅಯ್ಯೋ ಮೋಹದ ಕಂದ । ಏನಾದೆಯೊ ಗುಣವೃಂದ ॥ ಕಯ್ಯಾರೆ ಕೊಲಿಸಿದಂ । ತಾದುದೆಯೆನ್ನಿಂದ ॥ ಅಯ್ಯೋ ॥ ಪ ॥ ಧೈರ್ಯದಿ ಸಿಂಹನ ಪೋಲುವ । ವೀರ ರಣಶೂರ ॥ ವೈರಿಗಳೆಂಬಡವಿಗೆ ದಾ । ವಾಗ್ನಿಯಾಕಾರ ॥ ಅಯ್ಯೋ ॥ ೧ ॥ ಭೈರವವಿಕ್ರಮ ನಿನ್ನುವ । ನೆಂತು ಮರೆತಿಹುದೀಗ ॥ ಸೈರಿಸುವೆ ನಾ ಮನದಳಲನು । ಸವೆದುದೆ ಸಂಯೋಗ ॥ ಅಯ್ಯೋ ॥ ೨ ॥ ಗೌರೀಶಸಖ ಪಾರ್ಥರು । ಬಂದು ಕೇಳಿದರೇನು ॥ ಪೌರುಷವಾಡುವೆನವರೊಳು । ಪತಿಕರಿಸುತ ನಾನು ॥ ಅಯ್ಯೋ ॥ ೩ ॥ ಕೌರವ ಕೊಂದನೆನಲೊ । ನಾನೇ ಕೊಂದೆನೆನಲೊ ॥ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಕಾಣೆನು ಹುತ । ವಾಹನನನು ಪೊಗಲೊ ॥ ಅಯ್ಯೋ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಕುಲಿಶಹತಿಯಲಿ ಕುಲಶಿಲೋಚ್ಚಯ । ವಿಳೆಗೆ ಒರಗುವ ತೆರದಿ ಧರ್ಮಜ । ನಳಲಿ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಲಾ ಭೀಮಾದಿಗಳು ಮರುಗೆ ॥ ಕಳವಳವಗೊಳಲಂದು ವಾರ್ತೆಯ । ತಿಳಿದು ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜೆ ಸುಭದ್ರೆಯು । ರಳುತ ಬಂದಡಗೆಡೆದರಿಮನಂದನನ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಯರಕಲಕಾಂಭೋಜಿ ಏಕತಾಳ

ಆವಲ್ಲಿ ಪೋದೆಯಭಿಮನ್ಯು । ಅಯ್ಯಯ್ಯೊ ಎನ್ನ । ಜೀವರತ್ನವೆ ಬಾ ಇನ್ನು ॥ ಜೀವದಾಸೆಗೆ ಬಾಲನ । ಸಂಗರಕಟ್ಟಿ । ತಾವಿಂದು ಕುಳಿತ ಜತನ ॥ ॥ ೧ ॥ ಅಳದಿರು ಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಯ । ಸುಮ್ಮನಿರಯ್ಯ । ತಿಳಿದೆ ನಾ ನಿಮ್ಮ ಬಗೆಯ ॥ ಹಲುಬಿದರಿನ್ನು ಬಾಹನೆ । ಮಡಿದಭಿಮನ್ಯು । ಘಳಿಲನೆನ್ನಯ ಮರಿಯಾನೆ ॥ ೨ ॥ ಅಕಟ ನೀನೇಕೆ ಪುಟ್ಟಿದೆ । ಪಾಪಿಯುದರದಿ । ನಕುಲ ಭೀಮರ್ಗೆ ಜನಿಸದೆ ॥ ಸುಕೃತವಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ್ಯಗೆ । ಅದರಿಂದ ಬಲು ಕಂ । ಟಕ

ರಾದರವರ್ ನಿನಗೆ ॥ ೩ ॥ ಧುರವನ್ನು ಹೊಗಬಲ್ಲನೆ । ಷಡುರಥರೊಳು । ಇದಿರಾಡತಕ್ಕವನೆ ॥ ಧರೆಯ ವೈಭವಕೋಸುಗ । ಎನ್ನಣುಗನ । ತ್ವರಿತ ದಿಂದಟ್ಟಿದರಾಗ ॥ ೪ ॥ ಕರುಣಿಗಳೆಂಬರೆಲ್ಲರು । ಈ ಧರ್ಮರಾಯ । ಕೊರಳ ಕೊಯ್ಯುವದನರಿಯರು ॥ ತರಳರೀ ದ್ರೌಪದೇಯರ । ಗಜಪುರ ಪೊಗಿಸಿ । ಮೆರೆಸಿ ರಾಜ್ಯದ ಬಹುಭಾರ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಅರಸ ಜನಮೇಜಯನೆ ಕೇಳಂ । ಬುರುಹನೇತ್ರೆಯ ವಚನಶಸ್ತ್ರಗ । ಳಿರದೆ ಕೊಂಡವು ಭೂಪನಂಗವನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥ ಉರಿವ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ಘೃತವನಿಕ್ಕಿದ । ಪರಿಯದಾಯ್ತು ನಿತರೊಳು ತಿಳಿದಾ । ಪರಮ ವೇದವ್ಯಾಸ ಬಂದನು ಜನಪ ನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಏಕತಾಳ

ಬಂದ ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಗೆ । ವಂದಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯೊಳಿರಲು । ಕಂದು ಮೊಗದ ನೃಪನ ಶಿರವ । ನಂದೆತ್ತಿ ನುಡಿದ ॥ ೧ ॥ ತಿಳಿದು ಬಂದೆ ನಿಮ್ಮ ದುಃಖಂ । ಗಳನೆಲ್ಲವ ಪೇಳ್ವುದೇನು । ನಳಿನಭವನು ಬರೆದ ಬರೆಹಂ । ಗಳ ಮೀರ್ವ ರಾರು ॥ ೨ ॥ ಅಡಸಿದಾಪತ್ತಿನಲಿ ಧೈರ್ಯ । ವಿಡಿದಿರ್ಪುದಲ್ಲದೆ ಬಾಯ । ಬಿಡಲೆದ್ದು ಬಾಹನೆ ಇನ್ನು । ಮಡಿದ ಅಭಿಮನ್ಯು ॥ ೩ ॥ ಋಣರೂಪದಿಂದಲಿ ನಿಜ । ವನಿತೆ ಪುತ್ರ ಗೋಗೃಹಂಗಳ್ । ಋಣವು ತೀರೆ ಕಾಕತ್ರಯವು । ಗುಣ ಭೇದ ನೋಡೈ ॥ ೪ ॥ ಹಿಂದೆ ಕಂಪನೆಂಬ ನೃಪಗೆ । ಕಂದನೋರ್ವ ಹರಿ ಯೆಂಬಾತ । ಅಂದು ಮಡಿಯಲಿಂತು ದುಃಖಿಸೆ । ಬಂದ ನಾರದ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಧಾರಿಣೀಶ್ವರ ಕೇಳು ಮೃತ್ಯುವ । ನಾರು ಜಯಿಸುವರುಂಟು ಜಗದೊಳ । ಗಾರಿಗಾದರು ತಪ್ಪಲರಿಯದ । ಪಾರವೆಂದ ॥ ೧ ॥ ಸತ್ಯವಚನವ ಕೇಳಿ ಭೂಪತಿ । ಮತ್ತೆ ನುಡಿದನು ದೇವಋಷಿಯೊಳು । ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ ಯಾರು ವಿವರಿಸೆ । ನುತ್ತ ಬಿಡದೆ ॥ ೨ ॥ ಜನಪ ಕೇಳಾ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ । ಘನತರದ ಕೋಪದಲಿ ಜನಿಸಿದ । ಮನಸಿಜಾರಿಯು ಮತ್ತೆ ಪುಟ್ಟಿದಳ್ । ವನಿತೆ ಮೃತ್ಯು ॥ ॥ ೩ ॥ ಅವಳ ತೆತ್ತಿಗರಾರು ಮಂದಿಯು । ವಿವರಿಸಲು ಷಡ್ವರ್ಗರುಜೆಗಳು । ಅವಳ ಬಳಗವಿದೆಂದು ತಿಳಿವುದು । ಭುವನದೊಳಗೆ ॥ ೪ ॥ ಧರೆಯನಾಳುವ ವೀರ ಷೋಡಶ । ಧೊರೆಗಳವಳೊಶವಾದರೈ ವಿ । ಸ್ತರಿಸಲೇನೆಂದಭಯಗೊಡು ತಲೆ । ಭರದಿ ನಡೆದ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಕಂಪನಣುಗನ ಕಥೆಯ ಕೇಳುತ । ತಂಪುಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತೆ ಬಾಲನ । ನೆಂಪುಗೊಂಡಳಲುತ್ತ ನುಡಿದನು ವ್ಯಾಸಮುನಿಯೊಡನೆ ॥ ಸೊಂಪು ಗುಣ ದಲಿ ಶೌರ್ಯ ತಾಪದ । ಕೆಂಪಿನಲಿ ಸುತಗೆಣೆಯ ಕಾಣೆನು । ಕಂಪನಣುಗನ ಪರಿಯಿದಲ್ಲೆಂದನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ಜನಪ ಕೇಳ್ ಜನನವೆ ಲಯಬೀಜ ಮರಣವು । ಜನನಬೀಜವ ತೋರಿ ಕೆಡುವ ॥ ತನುವಿನಾನಂದಕ್ಕೆ ಮನಮಾಡದಿರ್ದು ನಿ । ನ್ನನು ನೀನೆ ತಿಳಿ ಯೆಂದ ಮುನಿಪ ॥ ೧ ॥ ಬುಧನಭಿಮನ್ಯುವೆಂದರಿತುಕೊ ಮನದಲ್ಲಿ । ಕುದಿ ಗೊಳ್ಳಬೇಡ ನೀ ಬರಿದೆ ॥ ಒದಗಿ ಪುಟ್ಟಿದನರ್ಜುನಗೆ ಸುತನಾಗುತ್ತ । ಪದಿ ನಾಲ್ಕು ವರುಷವೆಯವಧಿ ॥ ೨ ॥ ದೇಹಾಭಿಮನ್ಯುವೋ ಜೀವವೋ ದಿಟ ಜಡ । ದೇಹ ಕೆಟ್ಟರೆ ಹೋದುದೇನು ॥ ದೇಹ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ ಮಡಿದುಹೋದವ ರೊಳು । ಮೋಹವನಿಟ್ಟಳಲದಿರು ॥ ೩ ॥ ಎಂದು ಸುಜ್ಞಾನಬೋಧೆಯ ಪೇಳಿ ವ್ಯಾಸಮು । ನೀಂದ್ರನಾಶ್ರಮಕಡಿಯಿಡಲು ॥ ಕಂದ ವಾಸವನಲ್ಲಿ ಪೋದುದ ನರಿತು ಮು । ಕುಂದ ತಾ ತಿರುಹಿದ ರಥವ ॥ ೪ ॥ ತರಣಿ ತಾ ಮುಳುಗಿದ ನಾಲಿಸು ಫಲುಗುಣ । ತೆರಳುವ ಶಿಬಿರಕಿಂದಿನಲಿ ॥ ಧುರದ ಸಂಗತಿಯೆಲ್ಲ ನಾಳೆಯೆಂದಚ್ಯುತ । ಕರೆತಂದನಧಿಕ ವೇಗದಲಿ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಹರಿಧನಂಜಯರಿತ್ತ ಬರುತಿರೆ । ಸರಸವಾಡುತ ಪಾರ್ಥನನು ಕಂ । ಡರೆ ನಗೆಯೊಳಾಲೋಚಿಸಿದನಸುರಾರಿ ಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ತರಳನಳಿದುದ ಸುರಪತನು ಜನಿ । ಗರುಹಬೇಕೆನುತಾಗ ಮೆಲ್ಲನೆ । ನರಗೆ ಪೇಳ್ದನು ಜಲವ ಮುಳುಗುವು ದೆನುತ ವಹಿಲದಲಿ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಇಂತುಸಿರುತಾ ಕ್ಷಣವೆ ಸುರಪತನುಜಾತನಂ । ಕಂತುಪಿತ ಕೂಡಿ ಕೊಳ ಕಿಳಿದು ವಿಜಯನೊಳೆಂದ । ಸಂತಸದಿ ಜಲವ ಮುಳುಗಿದ ಬಳಿಕ ಕಡೆಗೆ ಮುಂದೇಳ್ವರ್ ಯಾರ್ ನೋಳ್ಪುದೆಂದು ॥ ಪಂಥವೆಸಗುತ ನೀರ ಮುಳು ಗಿದಾ ಮೇಲೆ ಹರಿ । ಯಂತರಂಗದಿ ಶರವ ಬಗಿದೆದ್ದು ವೇಗದಿಂ । ನಿಂತರ್ಜುನ ನೊಳೆಂದ ಕೇಳು ಫಲುಗುಣ ನಿನ್ನ ಸುತ ಮರಣಕಯ್ದನೆನುತ ॥ ೧ ॥

ಕಂದ

ಇಂತಚ್ಯುತನೊರೆದಾಪವ । ಸಂತಸದಿಂ ಮುಳುಗೆ ಪಾರ್ಥನೆದ್ದಾ ಕ್ಷಣ ದೊಳ್ ॥ ನಿಂತಾಲಿಸಿ ಬಲು ದುಗುಡದಿ । ಕಂತುಪಿತನ ಕರೆದೆಬ್ಬಿಸಿ ನುಡಿದಂ ಜವದೊಳ್ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಪಂಚಬಾಣನ ಪಿತನೆ ಕೇಳ್ ಗಗ । ನಾಂಚಲದಿ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಮನದಿ ಪ । ಳಂಚಿಸುವುದಿನ್ನಾಯ್ತು ವಂಚಿಸಬೇಡ ಮುರವೈರಿ ॥ ಚಂಚಲವು ಬಲುವಾಗಿ ಚಿತ್ತವ । ಮಿಂಚಿಹೋಗುವುದೆನುತ ನುಡಿಯಲು । ಮುಂಚೆ ತಿಳಿದುದು ಸುತನ ಮರಣದ ಶಕುನ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ತಿಳಿದುದಾ ಕ್ಷಣ ಪುತ್ರಶೋಕಲಕ್ಷಣಗಳು । ಫಲುಗುಣನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿತಂದು ಸಂತಾಪ ॥ ಕಳವಳಗೊಂಡತಿ ಭಯದಿಂದಲುಸಿರಿದ । ನಳಿನನಾಭನೊಳು ಕಂಬನಿಯ ತುಂಬುತಲೆ ॥ ೧ ॥ ಸೆಳೆದೊಡಲೊಳಗುರಿತಾಪ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಧೈರ್ಯ । ಕಳವಳಗೊಡುತಿದೆ ಕಡು ಭಯವಾಗಿ ॥ ತಳುವದಿಂತಾಗುವ ಕಾರಣವೇನೆಂದು । ಒಳವ ಪೇಳಯ್ಯ ವಾಸುದೇವ ಸಂಜೀವ ॥ ೨ ॥ ಕಂದನಿರವ ಕಾಣದಾಪೆನು ಕೌರವರ್ । ಕೊಂದರೆಂಬುದ ಕೇಳುವನೊ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ॥ ಇಂದಿನ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದಿಂದ ಬಾಲಕನಿಗೆ । ಬಂದ ಕಂಟಕವಲ್ಲದಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯವು ॥ ॥ ೩ ॥ ತಂದೆ ಕೇಳೀಗ ಧೃತಿಗುಂದದೆ ನಡೆ ನಿನ್ನ । ಕಂದನನಾರೊಯ್ವರೆಂದು ಕಂಸಾರಿ ॥ ಬಂದು ಪಾರ್ಥನ ರಾಜಮಂದಿರದೊಳು ಬಿಟ್ಟು । ನಿಂದಿರದಯ್ದಿದ ಸಿಂಧುರವರದ ॥ ೪ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಸುರನಗರಿ ನಡುಗಿತು ಸುರೇಶ್ವರಂ ಪನ್ನಗಾ । ಭರಣನಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಯಮಪುರದಿ ಗಜಬಜಿಸಿ । ಸರಕು ತೆಗೆದುದು ವ್ಯತ್ಯ ಪೊಕ್ಕಳು ಮಹೇಶ್ವರನ ಮರೆಯನತಿ ಭೀತಿಯಿಂದ ॥ ಬಿರಿದು ರಂಜಿಸಿ ಸಕಲ ಸೇನೆ ಪರಿವಾರವಿಳೆ । ಯರಸನೇ ಗತಿಯೆಂದಿರಲ್ ನರನ ದುಮ್ಮಾನ । ವಿರದೆ ತ್ರೈಜಗಗಳಂ ಬೆದರಿಸಿದುದೇನೆಂಬೆನಹಿತಬಲ ತಲ್ಲಣಿಸಲು ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಧಾರಿಣೀಶ್ವರ ಕೇಳಿದಿರು ಬಹ । ನಾರಿಯರ ರತುನಾರತಿಗಳನು । ವೀರ ಕೊಳ್ಳದೆ ಬಂದು ಧರ್ಮಜಗೆರಗಲೆತ್ತುತಲೆ ॥ ಭೂರಿ ಭಯಗೊಳಲಂದು ತನ

ಕು । ಮಾರನಾವೆಡೆ ಕಾಣೆನೀ ಪರಿ । ವಾರದೊಳಗೆನಲಳುತ ಬಂದೆರಗಿದಳು ಸೌಭದ್ರೆ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನವರೋಜು ಆದಿತಾಳ

ಸುತನಿಂದೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದ । ಪ್ರಾಣ । ರತುನ ತಾನೇನಾದ ॥ ಪತಿಯೆ ನೀ ತೋರೆಂದು । ಬಿದ್ದ । ಳತಿ ದುಃಖದೊಳು ನೊಂದು ॥ ೧ ॥ ರಣಸಾಹಸಿಗಳಿದ್ದು । ಎ । ನ್ನಣುಗನಟ್ಟಿದರಿಂದು ॥ ಋಣವು ತೀರಿತೆಯೆಂದು । ನರ । ವನಿತೆ ಕೂಗಿದಳಂದು ॥ ೨ ॥ ಬಾ ಮಗನೆ ಪಿತನೆಡೆಗೆ । ಬಹು । ಪ್ರೇಮವ ತೋರಿಸು ನಮಗೆ ॥ ನೀ ಮುನಿದು ಪೋಗುವರೆ । ರಣ । ಕಾಮಿತನಾಗ್ಯಗಲುವರೆ ॥ ೩ ॥ ಸ್ಮರಕೋಟಿಶೃಂಗಾರ । ಸ । ಚ್ಚರಿತ ಸಂಗರಧೀರ ॥ ಅರಿಗಜ ಸಿಂಹಾಕಾರ । ಮರೆ । ದಿರಲೆಂತು ಸುಕುಮಾರ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಅರಸ ಕೇಳಿಂತಳುವ ಕಾಂತೆಯ । ಸುರಿವ ಕಂಬನಿಯೊರಸಿ ದುಃಖದಿ । ಕರಗಿ ಸಂತಾಪದಲಿ ಬೆದೆ ಬೆದೆಬೆಂದು ಕಡು ನೊಂದು ॥ ತರಹರಿಸಿ ಬಾಯಾರಿ ತನ್ನಯ । ತರಳನಾವೆಡೆ ಹೇಳು ಹೇಳೈ । ಹಿರಿದು ಬಳಲಿಸಬೇಡವೆಂದಗ್ರಜನ ಬೆಸಗೊಂಡ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಪತಿಯು ಮಡಿದಿಹ । ಸತಿಯು ನಾಯಕ । ರತುನವಿಲ್ಲದ । ಪದಕ ದೇವತಾ ॥ ಸ್ತುತಿಗಳಿಲ್ಲದ । ಕಾವ್ಯರಚನೆಯು । ಸುತನು ತೋರದ । ಸಭೆಯಿದೇನಯ್ಯ ॥ ೧ ॥ ಬರಲು ಇದಿರಾಗಿ । ಬಂದು ಮೋಹದಿ । ಕರದಿ ಮೈಯನು । ತಡವರಿಸುತಲಿ ॥ ಸರಳ ಗಾಯವ । ಕಂಡು ಮರುಗುವ । ತರಳನೆಲ್ಲಿಗೆ । ಪೋದನಗ್ರಜ ॥ ೨ ॥ ಭೀಮನೀ ಮಹಾ । ದ್ರುಪದ ನಕುಲನಿ । ಸ್ಸೀಮ ಸಾತ್ಯಕಿ । ಮುಖ್ಯರಿದ್ದೆನ್ನ ॥ ಕಾಮಧೇನುವ । ಕಳುಹಿ ಕೊಟ್ಟರೆ । ಕ್ಷೇಮವಾಯಿತೇ । ನಿಮ್ಮ ಮನಸಿಗೆ ॥ ೩ ॥ ವಿಗಡರಿನಿಬರು । ಇದ್ದು ದುರ್ಗವ । ಹೊಗದೆ ಹೊರಗಣ । ಮಾರಿ ಹೊರಗಿಂದ ॥ ಅಗಲಲೆನುತಲಿ । ಅಟ್ಟಿದಿರಲ್ಲ । ಮಗನ ಕಾಣದೆ । ಮನಸು ನಿಲ್ಲದು ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ನುಡಿದು ಫಲವೇನಕಟ ತಾನಿ । ನ್ನೊಡೆಯರಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುವಾದೆನು । ಪಡೆದ ಪುಣ್ಯವಿದೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದಳಲಿ ಮೂರ್ಛಿಸುತ ॥ ಹೊಡಕರಿಸಿಕೊಂಡೆದು

ರೋಷದಿ । ಕಡೆಯ ವಡಬಾನಲನ ತೆರದಲಿ । ನುಡಿದ ಕೊಂದವನಾರು
ಮಗನನು ನಿಜದಿ ಪೇಳೆನಲು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಶರದ ಪಂಡಿತನೆಂಬವನೊ । ಸಂ । ಗರದಲಿ ರಿಪು ಸೈಂಧವನೊ ॥ ತರಣಿ
ಸುತನೊ ಸೌಬಲನೊ । ವಿ । ಸ್ತರಿಸೈ ಯಾರೆಂಬುದನು ॥ ೧ ॥ ಅಶ್ವತ್ಥಾ
ಮನೊ ಕೃಪನೊ । ಕಲಿ । ದುಶ್ಶಾಸನನೆಂಬವನೊ ॥ ಶಾಶ್ವತ ಭೂರಿಶ್ರವನೊ ।
ಪೇ । ಳೀಶ್ವರನಾಣೆ ಕೊಲ್ಲುವೆನು ॥ ೨ ॥ ಕೃತವರ್ಮನೊ ಬಾಹ್ಲಿಕನೊ ।
ಭೂ । ಪತಿ ಶಲ್ಯನೊ ತತ್ಸುತನೊ ॥ ಕೃತಕದಿ ಕೊಂದವನಾರು । ಪೇ । ಳತಿ
ಶಯದಲಿ ದಯೆದೋರು ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ದೇಶಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಕೇಳಯ್ಯ ದೇವೇಂದ್ರಜಾತ ವಿಖ್ಯಾತ ॥ ಪ ॥ ನೀನು ಸಮಸಪ್ತಕರ
ಧುರಕೆ ಪೋಗಲು ಭೀಮ । ಸೇನ ಸಾತ್ಯಕಿ ನಕುಲ ದ್ರುಪದಾದಿ ನೃಪರು ॥
॥ ೧ ॥ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವ ಪೊಗದೆ ನೊಂದು ಬಂದರು ಬಳಿಕ । ವಿಕ್ರಮದೊಳಭಿ
ಮನ್ಯು ಪೋದನಾಹವಕೆ ॥ ೨ ॥ ಅರಸನಾತ್ಮಜರ ನೂರ್ವರನು ಕೊಂದಾ
ರಣದಿ । ಒರಸಿದನು ಬಿಡದೆ ಮೂರಕ್ಷೌಹಿಣೀ ಬಲವ ॥ ೩ ॥ ತರಳನಿಗೆ
ಬೆಂಬಲಕೆ ಪೋದವರ ಬಾಗಿಲೊಳು । ಹರನ ವರವುಂಟೆಂದು ತಡೆದ ಸೈಂಧ
ವನು ॥ ೪ ॥ ವೀರಾಧಿವೀರ ಷಡುರಥರೊಡನೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿ । ಏರಿದನು ಮಗನು
ವಾಸವನ ಗದ್ದುಗೆಯ ॥ ೫ ॥ ತರಳನಿಗೆ ಮರಣವನು ತಂದವನೆ ಸೈಂಧವನು ।
ಅರುಹಲೇನೆನಲು ಕಿಡಿಗೆದರಿದನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೬ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಅರರೆ ಪ್ರಳಯದ ರುದ್ರನೆನೆ ಹೂಂ । ಕರಿಸುತಡಿಯಿಡುತೌಡುಗಚ್ಚುತ ।
ನರನು ವೀರಾವೇಶದಲಿ ಭೂ । ವರನಿಗೆಂದ ॥ ೧ ॥ ಹುಡುಗನನು ಕೊಂದ
ವನ ದೇಹಕೆ । ಹಿಡಿಯಿದಕೊ ಮಿಗೆ ಸಂಚಕಾರವು । ನುಡಿದು ತಪ್ಪಿದರಿದಕೆ
ಕೇಳ್ ನಿ । ನ್ನಡಿಗಳಾಣೆ ॥ ೨ ॥ ನಾಳೆ ಬೈಗಿಂದಿನೊಳಗೆ ರಿಪುವನು । ಸೀಳು
ವೆನು ಸೀಳದಡೆ ಬಲು ನರ । ಕಾಳಿಯಾಗಲಿ ತನಗೆ ಭಾಷೆಯು । ಕೇಳು
ಭೂಪ ॥ ೩ ॥ ಹರಿಹರರ ಮರೆಹೊಗಲಿ ವಾಣೀ । ವರನ ಕರದ ಕಮಂಡಲ
ದೊಳವ । ನಿರದೆ ಹುದುಗಲಿ ಸೈಂಧವನ ಸಂ । ಹರಿಸದಿರೆನು ॥ ೪ ॥ ರವಿಯು
ಮುಳುಗದ ಮುನ್ನ ರಿಪು ಸೈಂ । ಧವನ ನಾಳಿನೊಳೊರೆಸದಿರ್ದಡೆ । ಅವಗಡಿಸಿ
ದಾವಾನಲನ ಕುಂ । ಡವನು ಹೊಗುವೆ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಕೇಳು ಧರ್ಮಜನೆಂಬ ಶೌರ್ಯ ಭ । ಡಾಳತನ ನುಡಿಯಾಲಿಸುತ್ತ ಮ ।
ರಾಳವಾಹನನಯ್ಯನತಿ ಹಿಗ್ಗುತಲೆ ನಡೆತಂದು ॥ ಲೀಲೆಯಲಿ ಕಂಡಾಗ
ಪಾರ್ಥನ । ಮೇಲೆ ಕರುಣಾರಸವ ಬೀರುತ । ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿಯ ರಮಣ
ನುಡಿದನು ಮಧುರವಚನದಲಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನವರೋಜು ಏಕತಾಳ

ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಪಾರ್ಥ । ನಿನ್ನ । ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಷೆಯು ಸ್ವಾರ್ಥ ॥ ಪ ॥
ವೈರಿ ಸೈಂಧವಭಟನ । ಸಂ । ಸಾರವು ತೀರಿತು ವಚನ ॥ ಮೀರುವರ್
ಯಾರು ಸುರಾಸುರರೊಳು ರಘು । ವೀರನ ಬಾಣವಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನಯ ನುಡಿ ॥
ಮೆಚ್ಚಿದೆ ॥ ೧ ॥ ಖೂಳ ಸೈಂಧವನೃಪನ । ನೀ । ಸೀಳಲು ಪೋಗಿಹ
ಮಗನ ॥ ಬಾಳಾಂಬಕನೊಳು ಪಡೆದಂತಾಯಿತು । ನಾಳೆಗೆ ಸರ್ವರ ಶೋಕ
ನಿವಾರಣ ॥ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಇಂತು ಗೋವಿಂದನು ಕಿರೀಟಿಯ । ಸಂತವಿಸಲಾ ಪುತ್ರಶೋಕವ ।
ನಾಂತು ಮಗುಳಾಧರಿಸಲಾರದೆ ಬಂದು ಸೌಭದ್ರೆ ॥ ಕಂತುಪಿತನಂಘ್ರಿಯಲಿ
ಬಿದ್ದು ಮ । ಹಾಂತವಾಗಿ ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದಳದ । ನೆಂತು ಬಣ್ಣಿಪೆ ಕೇಳು ಜನ
ಮೇಜಯ ಮಹೀಪತಿಯೆ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ಆದಿತಾಳ

ಅಣ್ಣ ನಾ ಮರೆವುದೆಂತು । ಎನ್ನಯ ಮುದ್ದು । ಚಿಣ್ಣನ ಋಣವು
ಸಂತು ॥ ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕನೆ ನಿನಗಳಿಯನೆನಿಸುತೆನ್ನ । ಕಣ್ಣ ಮುಂದಿರು
ತಿರ್ದನು । ಅಭಿಮನ್ಯು ॥ ೧ ॥ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷದೊಳು । ಕಂಟಕವು
ಬಂ । ದೊದಗಲೆಂದಷ್ಟರೊಳು ॥ ಪದುಮಭವನು ಫಣೆಯೊಳಗಿಂತು ಬರೆದನು ।
ಹದಮೀರಿ ಹೋಯಿತಲ್ಲ । ಈಶ್ವರ ಬಲ್ಲ ॥ ೨ ॥ ನೀವೆಲ್ಲರಿದ್ದಿರಲ್ಲ । ಎನ್ನಣು
ಗನಿ । ಗೀ ವಿಧಿಯಾಯಿತಲ್ಲ ॥ ಆವ ಪ್ರಕಾರದಿ ಸೈರಿಸಿಕೊಳಲಿನ್ನು । ದಾವಾ
ಗ್ನಿಯನು ಹೊಗಲೋ । ಬಾಳಿರಲೋ ॥ ೩ ॥

ವಚನ

ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಸುಭದ್ರಾದೇವಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನು ಏನೆಂದು
ಸಂತೈಸುತಿರ್ದನದೆಂತೆನೆ—

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಏಕತಾಳ

ಕೇಳವ್ವ ತಂಗಿ ನೀ ಮರುಗದಿರಿನ್ನು । ಪೇಳುವೆ ಸೈರಿಸಬೇಕು ದುಃಖವನು॥ ಫಾಲದಿ ಕಮಲಜ ಬರೆದಕ್ಕರವನು । ತಾಳದೆ ಮೀರ್ವರ್ ಯಾರುಂಟು ಕರ್ಮವನು ॥ ೧ ॥ ಮಗನಿಗೆ ಮರಣವ ತಂದ ಖೂಳನನು ಸಿಗಿಸುವೆ । ನಾಳೆ ನೀ ನೋಡು ಭಾಷೆಯನು ॥ ಮೃಗರಾಜನೊಳು ಮುನಿದಿಭವು ಬಾಳುವುದೆ । ಹಗರಣವನು ಬಿಟ್ಟು ತೆರಳು ದುಃಖಿಸದೆ ॥ ೨ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ನಳಿನಾಕ್ಷನಿಂತೆಂದು ತಂಗಿಯನೊಡಂಬಡಿಸಿ । ಮೊಳಗಿಸಿದನಾ ಪಾಂಚಜನ್ಯಮಂ ಕೋಟಿ ಸಿಡಿ । ಲುಲಿವ ಪೋಲವ್ವಳಿಸಲಾ ನರಂ ಕೂಡೆ ವರ ದೇವದತ್ತವನೂದಲು ॥ ಘುಳು ಘುಳು ಧ್ವನಿ ಛಡಾಳಿಸುತೆಂಟು ದಿಕ್ಕಿನೊಳು । ಕಳವಳಂ ಕೊಂಡು ವೈಮರೆಯಲು ಜಗತ್ರಯಂ । ಬಳಿಕ ಕುರುಸೇನೆ ತಲೆಕೆಳಗಾದುದಾ ರಾತ್ರೆ ಫಲುಗುಣನ ಭೀತಿಯಿಂದ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಕೇಳು ಕೇಳು ಧರಣಿಪಾಲಕ । ಇರುಳು ಬೊಂ । ಬಾಳ ದೀವಿಗೆಗಳ ಪಿಡಿದ । ರಾಳು ಹರಿದುವೆಂಟು ದೆಸೆಗೆ ॥ ಕೇಳು ॥ ಪ ॥ ಎಲೆಲೆ ಕಳ್ಳರಿವರು ನಮ್ಮ । ಹೊಳಲ ಹೊಕ್ಕು ರಾತ್ರಿ ಬರಿದೆ । ಧಳಧುಳಿಯನು ಮಾಡುತಿಹರು ಕೊಲೆಗಡುಕರು । ಪಾಂಡುಸುತರು । ನಿಲದೆ ಕವಿಯೆನುತ್ತ ಸುಭಟರು । ಹೊಕ್ಕು ತಮ್ಮ । ದಳದಿ ಹೊಯ್ದು ಹಳಚುತಿರ್ದರು ॥ ಕೌರವನ್ನ ॥ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರೋಡಿ ರಥಿಕ । ರಳವಿಗೊಡುತಲಹಿತಬಲದಿ ॥ ಕೇಳು ॥ ೧ ॥ ಕಡಿವಣವನು ಕರಿಯ ಮುಖಕೆ । ತೊಡಿಸಿ ದಂತಿ ಘಟೆಗಳಿಂಗೆ । ನಿಡುನೊಗಂಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ । ಬಿಡದೆ ಕಿವಿಯೊಳ್ ಕೀಲನಿಕ್ಕಿ । ಝಡಿಯುತಿರ್ದರೇನನೆಂಬೆನು । ಗುಳವ ಕುದುರೆ । ಗಿಡಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿ ಹೆಕ್ಕರಿಕೆಯನು ॥ ಹಾಯ್ಕಿ ಶರವ ॥ ಪಿಡಿದು ಧನುವ ಹೂಡಿ ಬಿಟ್ಟ । ರಡಸಿ ಮರುಳುಹಿಡಿದುದಾಗ ॥ ಕೇಳು ॥ ೨ ॥ ಈತ ಪಾರ್ಥನೀತ ನಕುಲ । ನೀತ ದ್ರುಪದನೀತ ಭೀಮ । ನೀತನೆಲೆ ಘಟೋತ್ಕಚನು ಭು । ಜಾತಿಶಯದ ವೀರರೆನುತ । ಭೀತಿಯಿಂದ ಹೊಕ್ಕು ಹೊಯ್ದರು । ಕೌರವನನು । ದೂತರೆಲ್ಲ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡರು ॥ ಬಳಿಕ ಸೇನೆ ॥ ಧಾತುಗೆಟ್ಟು ತಮ್ಮೊಳ್ ತಾವೆ । ಘಾತಿಸಿದರದೇನನೆಂಬೆ ॥ ಕೇಳು ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಅರಸ ಕೇಳಿಂತಾಗುತಿರಲ । ಬ್ಬರಿಸಿ ಬೊಬ್ಬೆಯ ನಿಲಿಸುತಿರೆ ಬಂ । ದರುಹಿ

ದರು ಕೌರವಗೆ ಬೇಹಿನ ಚರರು ಸೈಂಧವನ ॥ ಶಿರವ ಕೊಂಬನು ನಾಳೆ ಫಲುಗುಣ । ನುರಿಯ ಹೊಗುವನು ಕೊಳ್ಳದಿರ್ದಡೆ । ಸ್ಥಿರವಿದೆನಲಾ ನುಡಿಗೆ ಭಯಗೊಂಡನು ಜಯದ್ರಥನು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸುರುಟಿ ಆದಿತಾಳ

ಕೇಳು ಕೌರವೇಂದ್ರ । ಭಾಗ್ಯವಿ । ಶಾಲ ಸುಗುಣಸಾಂದ್ರ ॥ ಬೀಳುಗೊಂಬೆವೀ ದೇಶವ ನಮಗೆ ಪ । ಲಾಯನಕಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸೈ ಬೇಗದಿ ॥ ೧ ॥ ನರನ ಕುಮಾರಕನ । ಕೊಂದವ । ನಿರದೆ ದುಶ್ಶಾಸನನ ॥ ತರಳನನು ನಾವ್ ಮಾಡಿದುದೇನೈ ಸುರ । ವರನಣುಗನಿಗೆ ವಿರೋಧವನಿಂದಿಲಿ ॥ ೨ ॥ ಹರನ ಶರದ ಬಲವು । ಮತ್ತಾ । ಮುರಮಥನನ ಒಲವು ॥ ಇರುವದು ನರನ ನುಡಿಯು ಹೊಳ್ಳಾಗದು । ಬರಿದೊಂದಪಕೀರ್ತಿಯು ತನಗೊದಗಿತು ॥ ೩ ॥ ಶರದ ಪಂಡಿತನಿಂದ । ತನಗೀ । ಪರಿಯಾಯಿತು ಮುಂದಾ ॥ ಹರನ ಮರೆಯ ಹೊಕ್ಕರು ತೀರದು ನಾಳೆ । ಶಿರವನು ಕಾಯ್ವರ ಕಾಣೆ ಮೂಲೋಕದಿ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಎಂದತಿ ಭಯಗೊಳಲಾಗ ಕೌರವರಾಯ । ನೆಂದ ಸೈಂಧವನೃಪಗೆ ॥ ಇಂದಿದಕಂಜುವುದೇಕೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನ । ರಿಂದಲೇನಾಗುವುದು ॥ ೧ ॥ ಭೀಮನ ಭಾಷೆಯೇನಾಯಿತು ತನ್ನಯ । ಕಾಮಿನಿಗಾಗಿ ಪೇಳ್ದ ॥ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇಕೆ ತೋರನು ಬಿಡು ಭಯವನು । ನೀ ಮರುಗದಿರೆಂದನು ॥ ೨ ॥ ಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯನ ಬಲವುಂಟು ವಜ್ರಪಂ । ಜರವಾಗಿ ನಮಗಿಂದಿಲಿ ॥ ಪೊರೆವನು ನಾವಾತಗರುಹುವುದೆಂದಾಗೆ । ಲ್ಲರು ಬಂದರವನೆಡೆಗೆ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ವಸುಧೆಪತಿ ಕೇಳಾ ಜಯದ್ರಥ । ನೆಸೆವ ಕರ್ಣ ಕೃಪಾದಿಗಳು ಬಂ । ದಸಮಬಲ ದ್ರೋಣಂಗೆ । ಕಾಣಿಸಿಕೊಳಲು ತವಕದಲಿ ॥ ಉಸಿರಿರ್ಯಾತಕೆ ಬಂದಿರೀ ನಡು । ನಿಶಿಯೊಳೆಂದಡೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನು । ಬಿಸುಸುಯುತ್ತರುಹಿದನು ಭೀತಿಯನೆಲ್ಲ ಕಲಶಜಗೆ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ತುಜಾವಂತು ಝಂಪೆತಾಳ

ಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯ ಕೇಳಯ್ಯ ಗುರುವರ್ಯ । ಅರುಹುವೆನು ಸೈಂಧವಗೆ ಬಂದ ದುರ್ಘಟವ ॥ ಪ ॥ ನಾಳೆ ರವಿ ತೊಲಗದಾ ಮುನ್ನ ಸೈಂಧವನೃಪನ । ಸೀಳುವೆನು ಸೀಳದಿರಲಗ್ನಿಕುಂಡದಲಿ ॥ ಬೀಳುವೆನೆನುತ್ತ ಭಾಷೆಯ ತೊಟ್ಟ

ಫಲುಗುಣನು । ಮೇಲೇನುಪಾಯ ಕಂಡದನರುಹಿರೆಮಗೆ ॥ ೧ ॥ ಆ ನದೀಸುತನ ಮೇಲೆಮಗೆ ಪರಮಾಪ್ತ ಜನ । ನೀನಲ್ಲದಿಲ್ಲವೈ ನಿಶ್ಚಯವು ನೋಡೆ ॥ ಏನಾದರೊಂದು ಬಗೆಯೊಳು ಸೈಂಧವನ ಕಾಯ್ವ । ಜಾಣತನ ನಿಮ್ಮದಲ್ಲದೆ ಪಥವ ಕಾಣೆ ॥ ೨ ॥ ಎನುತ ಪಾದದಿ ಬಿದ್ದ ಕೌರವನ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ । ವಿನಯದಲಿ ಪೇಳಿದನು ಶಸ್ತ್ರಪಂಡಿತನು ॥ ಜನಪ ಕೇಳಾರು ಕೊಲ್ಲುವರು ಕಾಯುವರೆಲ್ಲ । ಘನತೆ ದೈವಾಧೀನವಲ್ಲದಿನ್ನುಂಟೆ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಏಕತಾಳ

ಕೌರವರಾಯ ಕೇಳಯ್ಯ । ಶೌರಿಯ ತಂತ್ರವಿದೆಲ್ಲ । ಮೀರುವರಾರುಂಟು ಜಗದಿ । ಭೂರಿ ಮಹಿಮೆಯ ॥ ೧ ॥ ಆತ ಪಾಂಡುಸುತರ ಭಾರ । ವಾತು ಕೊಂಡಿರ್ಪನು ನರನು । ಸೋತುಪೋಪುದುಂಟೆ ಬಯಲ । ಮಾತಿದೆಂದನು ॥ ॥ ೨ ॥ ಕೇಳು ಕರ್ಣ ಬೊಮ್ಮನನ್ನು । ಕೇಳಬಂದೆವೆ ನಾವಿನ್ನು । ನಾಳಿನ ಕಾಳಗಕೇನು । ಹೇಳರು ಬರಿದೆ ॥ ೩ ॥ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುವ ಕೌರ । ವೇಂದ್ರಗೆ ಧೈರ್ಯವ ದ್ರೋಣ । ನಂದು ಪೇಳ್ದ ಬಿಡು ಬಿಡಿಂಥ । ಬಂದ ಭಯಗಳ ॥ ॥ ೪ ॥ ಜಡಜವ್ಯೂಹವನ್ನು ರಚಿಸಿ । ಬಿಡದೆ ಕಾಯ್ವೆ ಸೈಂಧವನ । ನ್ನೃಡನೆ ಬಂದಡ್ಡೈಸಿದರು । ತಡೆದುಕೊಂಬೆನು ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಅರಸ ಕೇಳಿಂತೆಂದು ಕೌರವ । ರರಸನನು ಸಂತವಿಸಿ ನುಡಿದನು । ಧುರಕೆ ಬರಲಿ ಸಮಸ್ತ ಬಲಸಹ ಷಡುರಥಾದಿಗಳು ॥ ಮರೆದು ಕಳೆಯಿನ್ನಂಜಿಕೆಯ ನೆನೆ । ಹರಿದುದತ್ತಲು ಸಭೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವರನು ಪಾರ್ಥನಿಗರುಹಿದನು ದ್ರೋಣನ ಪರಾಕ್ರಮವ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಕೇಳು ಧನಂಜಯ ಬಗೆಯ । ರಿಪು । ಪಾಳಯದೊಳಗಾದ ಪರಿಯ ॥ ಖೂಳ ಸೈಂಧವ ಭೀತಿಗೊಳಲು ಕೌರವ ಬಂದು । ಕೋಲಪಂಡಿತನಿಗೆ ಪೇಳಿದ ಹದನವ ॥ ೧ ॥ ವನಜವ್ಯೂಹವ ನಾಳೆ ರಚಿಸಿ । ಸೈಂಧ । ವನ ಕಾವೆನೆನುತ ಭೀಕರಿಸಿ ॥ ಮನಸಿಜಾರಿಯ ಹೊಗಗೊಡೆನೆಂದು ದ್ರೋಣಾದ್ಯ । ರನುವಾದರಿದಕೊ ಸಂಗರವಸದಳ ನಾಳೆ ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಮುರಹರನ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಫಲುಗುಣ । ನರುಹಿದನು ನಿನ್ನೊಲುಮೆಯಿರುತಿರೆ । ಧುರದಿ ಬಗೆವೆನೆ ದ್ರೋಣ ಪದ್ಮವ್ಯೂಹಗೀಹಗಳ ॥ ಪರಿಕಿಸೆನುತಾಯು

ಧದ ಶಾಲೆಗೆ । ನರನು ಬಂದರ್ಚಿಸಿದನಾ ಶಂ । ಕರನ ಪಾಶುಪತಾದಿ ಶರಗಳನುಗ್ರಮಂತ್ರದಲಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ವಸಂತಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ

ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿದನು । ಪಾರ್ಥನು । ಬೀಜಮಂತ್ರಾಕ್ಷರದಿ ॥ ಪೂಜೆಯ ॥ ॥ ಪ ॥ ಧನು ಶರ ಮೊದಲಾದ । ಕೈದುವನಿಟ್ಟು । ವನಜಾಕ್ಷಿ ದುರ್ಗೆಯನು ॥ ವಿನಯದಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ । ನವವಿಧ । ಘನತರ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಪೂಜೆಯ ॥ ೧ ॥ ಧೂಪದೀಪಂಗಳಲಿ । ನವಮಾಂ । ಸೋಪಫಲಂಗಳಲಿ ॥ ಶ್ರೀಪರಮೇಶ್ವರಿಯ । ಮಂತ್ರಕ । ಲಾಪವ ಜಪಿಸುತಲಿ ॥ ಪೂಜೆಯ ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಇಂತು ಪೂಜಿಸಿ ಬಳಿಕ ನರನೇ । ಕಾಂತಧ್ಯಾನದಿ ಮಲಗಿರಲು ಕಾ । ಮಾಂತಕನ ಒಲವಾದುದನು ಮಿಗೆ ಕನಸಿನಲಿ ಕಂಡು ॥ ಸಂತಸದೊಳೆದ್ದುದಯದಲಿ ಶ್ರೀ । ಕಾಂತನಿಂಗಭಿನಮಿಸಿ ಪೇಳಿದ । ನಂತರಂಗದೊಳಾದ ಸ್ವಪ್ನದ ಬಗೆಯನೆಲ್ಲವನು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಏಕತಾಳ

ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳು ಮುರಾರಿ ಮುಕುಂದ । ಲೀಲೆಯಿಂದಿರುಳ್ಕಂಡ ಸ್ವಪ್ನದಾನಂದ ॥ ಲಾಲಿಸಿ ॥ ಪ ॥ ದೇವ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳ ಕಂಡೆನು ಶಿವ ಮಹಾ । ದೇವನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಪೋಗಿರಲಾಗಿ ॥ ಆ ವಿಭುವಿನಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಸರಸಿಯೊಳು ಗಾಂ । ಡೀವಧನುವ ಪಿಡಿದು ಕಲಿತೆ ವಿದ್ಯೆಯನು ॥ ಲಾಲಿಸಿ ॥ ೧ ॥ ಈಶನೆಡೆಗೆ ಬರಲೆನಗಾಗ ಮಂತ್ರೋಪ । ದೇಶವಾದುದು ಸರಳ ಬಿಡುತೊಡುವಂತೆ ॥ ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವನನುಗ್ರಹದಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ । ಪಾಶುಪತವು ವಶವರ್ತಿಯಾದುದನು ॥ ಲಾಲಿಸಿ ॥ ೨ ॥ ಎನಲಾ ಮಾತಿಗೆ ನಸುನಗುತಲಚ್ಯುತನೆಂದ । ಘನ ಜಯಕಾರ್ಯಕಾಗಿ ಹರನೊಲವಾಯ್ತು ॥ ನಿನಗಿನ್ನು ಸರಿಯಾರು ವೈರಿ ಸೈಂಧವನನ್ನು । ರಣದಿ ಸಂಹರಿಸುವ ವ್ಯಾಪಾರವೆಂದನು ॥ ಲಾಲಿಸಿ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಅರಸ ಕೇಳ್ ಬಳಿಕಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ಧರಣಿಪತಿನೇಮದಲಿ ನೆರೆದುದು । ಕರಿ ತುರಗ ರಥ ಸಹಿತ ಸೈನಿಕವಪರಿಮಿತವಾಗಿ ॥ ಮೊರೆವ ನಾನಾ ವಾದ್ಯ ಘೋಷದಿ । ಧುರಕೆ ಸನ್ನಹವಾಗುತಿರಲಾ । ಶರದ ಪಂಡಿತ ಬಲಿದನಿತ್ತಲು ಪದ್ಮವ್ಯೂಹವನು ॥ ೧ ॥

ದ್ವಿಪದಿ

ಅಖಿಳ ಗಜ ರಥ ಹಯದ ಸಾಲುಗಳ ನಿಲಿಸಿ । ವಿಕಟ ಶಕಟವ್ಯೂಹ ದುರ್ಗವನು ಬಲಿಸಿ ॥ ೧ ॥ ಅದರೊತ್ತಿನಲಿ ಮಕರವ್ಯೂಹವನು ಮಾಡಿ । ಅದಕೆ ದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳನೊಡಗೂಡಿ ॥ ೨ ॥ ಬಳಿಕ ಯೋಜನವೈದರಳತೆಗಳವಡಿಸಿ । ಹೊಳೆವ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಕೋಟಿಯನು ಬಲಿಸಿ ॥ ೩ ॥ ಕಾಂಭೋಜಭೂಪ ಮೊದಲಾದ ರಥಿಕರನು । ಇಂಬುಗೊಳಿಸಿದನುಪಕಿರೀಟಪತಿಗಳನು ॥ ॥ ೪ ॥ ತುರಗವೈವತ್ತಾರು ಕೋಟಿಗಳ ನಿಲಿಸಿ । ಕರಿಘಟೆಗಳೆಂಟು ಲಕ್ಷವನದಕೆ ಬೆರಸಿ ॥ ೫ ॥ ಸುರುಚಿರ ವರೂಥವೈವತ್ತು ಸಾವಿರವ । ಭರದಿ ಕಾಲಾಳು ನಿಲಿಸಿದನಪರಿಮಿತವ ॥ ೬ ॥ ನಿಯುತಾಯು ಮೊದಲಾದ ನೃಪರ ಕಾಹಿನಲಿ। ಜಯಕೆ ಹಂಸವ್ಯೂಹ ಬಲಿದನುಗ್ರದಲಿ ॥ ೭ ॥ ಅರ್ಬುದ ಹಯೇಭ ಸುರಥಾವಳಿಯ ಕೂಡಿ । ಗರ್ಭವ್ಯೂಹವ ಬಲಿದನತಿರಥರ ಗೂಡಿ ॥ ೮ ॥ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮಂಡಲೇಶ್ವರರ ಬರಿಸಿ । ಮತ್ತದಕೆ ಸಮಸಪ್ತಕರ ಸೈನ್ಯವೆರಸಿ ॥ ೯ ॥ ಚಪಲ ಗಜರಥವೆಂಟುಕೋಟಿ ಬಲದಿಂದ । ವಿಪುಲ ಪದ್ಮವ್ಯೂಹವೆಸಗೆ ನಲವಿಂದ ॥ ೧೦ ॥ ಬಿತ್ತರದ ಸೂಚಿವ್ಯೂಹವ ವಿರಚಿಸಿದನು । ಸುತ್ತವಲಯದೊಳಗತಿರಥರ ನಿಲಿಸಿದನು ॥ ೧೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಸೋಮದತ್ತ ಸುದಂತ ದಾರನಶ್ವತ್ಥಾಮ । ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಿಕ ಶಲ್ಯ ಭೂರಿಶ್ರವಾರ್ಕಸುತ । ಭೀಮವಿಕ್ರಮ ದೀರ್ಘಬಾಹು ವೃಷಸೇನ ಕೃಪ ಮುಖ್ಯರಾದತಿರಥರನು ॥ ಆ ಮಹಾ ಪದ್ಮಸೂಚಿವ್ಯೂಹವಲಯದೊಳ್ । ತಾ ಮುದದಿ ನಿಲಿಸಿ ತನ್ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಕಲಿ ಸಿಂಧು । ಭೂಮಿಪತಿಯಿಂ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿರ್ದರೇನೆಂಬೆ ಹರನಿಗರಿದೆನೆ ದುರ್ಗವು ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಭೋರಿಡಲು ಬಹು ವಾದ್ಯತತಿ ಧುರ । ಧೀರ ದ್ರೋಣನು ಶಕಟವ್ಯೂಹದ । ದ್ವಾರದಲಿ ಮಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂದನು ಬಲವನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ಚಾರಕರನಟ್ಟಿದನು ಯಮನ ಕು । ಮಾರನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಮಹಾರಣ । ಶೂರರೆದ್ದರು ಕೇಳುತಾ ಕ್ಷಣ ಧರ್ಮಜಾದಿಗಳು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಆಹೇರಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ರಣಕೆ ಸನ್ನಹವಾದರೆಲ್ಲ । ಭೀಮ । ತ್ರಿಣಯಸಖ ಪಾರ್ಥ ಮೊದಲಾದ ಮಹರಥರು ॥ ರಣಕೆ ॥ ಪ ॥ ಅರಸನೆಡವಂಗದಲಿ ದ್ರುಪದ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ । ಧರಣಿಪ ವಿರಾಟ ಕುಂತೀಭೋಜ ನಕುಲ ಸಂ । ಗರವಿಜಯ ಸಾತ್ಯಕಿ ಘಟೋತ್ಕಚ ಮಹಾಯುವನ । ರಿರಲು ಬಲವಂಕದೊಳ್ ನೃಪನ । ಮುಂದ । ಕುರವಣಿಸಿದರು ಫಲುಗುಣಾಚ್ಯುತಾದಿಗಳು ॥ ರಣಕೆ ॥ ೧ ॥ ಖಂಡೆಯ ಧನುರ್ಬಾಣ ಚಕ್ರ ಶಕ್ತಿಯು ಪಾಶ । ಭಿಂಡಿವಾಳ ಕೃಪಾಣ ಕುಂತ ತೋಮರಗಳು । ದ್ದಂಡ ಶಲ್ಲೆಹ ಪರಶು ವಜ್ರ ಮುದ್ಗರಗಳಂ । ಚಂಡ ಭುಜಬಲರಾಂತರಾಗ । ರಣವ । ಕಂಡು ನಡೆದರು ಬಹಳ ಪಟುಭಟರು ಬೇಗ ॥ ರಣಕೆ ॥ ೨ ॥ ಭೇರಿ ಪಟಹ ಮೃದಂಗ ರಣಕಹಳೆ ಕೊಂಬು ಡಮಾಮಿ । ಭೋರಿಡುವ ನಾನಾ ಸುವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ । ರಣ । ಶೂರರೇಳ್ವಬ್ಬರಕೆ ನಡುಗಿತಾ ಕುರುಸೇನೆ । ಧಾರಿಣಿಪ ನುಡಿದನಚ್ಯುತಗೆ । ಪದವ । ನಾರಾಧಿಸುತ ನಿಂತು ಪರಮಪಾವನಗೆ ॥ ರಣಕೆ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ತರಳನಿವ ಮುಂದುಗಾಣದೆ ಪೇಳ್ದ ನುಡಿಯನ್ನು । ನೆರೆ ನಡೆಸಿ ರಕ್ಷಿಸುವ ಭಾರ ನಿಮಗೈಸೆ ॥ ೧ ॥ ಹಗೆಯ ಕೊಲ್ಲದಡಗ್ನಿ ಹೊಗುವ ಮತ್ತಾ ಪಾರ್ಥ । ಬಗೆಯೊಳಯ್ವರ ಜೀವಕಧಿಪತಿಯೆ ನೀನು ॥ ೨ ॥ ಎಂದು ಕರುಣಾಳುಗಳದೇವನೊಳು ಬೇಡಿಕೊಳ । ಲಂದು ಧರ್ಮಜಗಭಯವಿತ್ತನಸುರಾರಿ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಪೊಡವಿಪತಿ ಕೇಳ್ ಮನದ ಚಿಂತೆಯ । ಬಿಡು ಜಯದ್ರಥಖೂಳನನು ತಲೆ । ಗಡಿದು ಕೆಡಹುವೆ ಕಾಲದೆಸೆಯಲಿ ಷಡುರಥರ ಗೆಲಿದು ॥ ಕೊಡಹುವನು ರಿಪುಬಲವನೆನಲಾ । ಕಡಲಶಯನನ ಪದಕೆ ವಂದಿಸಿ । ಮೃಡನ ಶರವನು ಜಪಿಸಿದನು ನರನಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ಮಣಿಮಯ ರಥವನ್ನು ಬಲವಂದು ಮೇಲಿರ್ಪ । ಹನುಮಂತನನು ಕಂಡು ನಮಿಸಿ ॥ ತ್ರಿಣಯಮಿತ್ರನ ಪಾದರಜವ ಶಿರದೊಳಾಂತು । ಧನುಶರಕೆರಗಿ ಕೈಗೊಂಡ ॥ ೧ ॥ ಕವಚವನುರೆ ತೊಟ್ಟು ಬಾಹುರಕ್ಷೆಯನಾಂತು । ತವಕದಿ ಧರ್ಮಜಗೆರಗಿ ॥ ದಿವಿಜವ್ರಜಕೆ ಕೈಯ ಮುಗಿದು ರಥವನೇರಿ । ಬವರಕೆ ನಡೆದನಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨ ॥ ದೇವದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗಿದುವಾಗ ನರನ ಗಾಂ । ಡೀವಧನುವಿನ ಝೇಂಕೃತಿಗೆ ॥ ಆ ವೈರಿಮೋಹರ ತಲ್ಲಣಗೊಳುವಂತೆ । ದೇವೇಂದ್ರಸುತ ನಡೆತಂದ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ನರನು ಬರುವ ಭರವ ಕಾಣುತರಸನನುಜನು । ಕೆರಳಿ ಬೇಗ ಧನುವ ಕೊಂಡು ಧುರಕೆ ನಡೆದನು ॥ ಸರಳ ಮಳೆಯ ಕರೆವುತಿರಲು ಕಂಡು ಪಾರ್ಥನು । ಉರಿಯನುಗುಳುತಾಗ ಘೋರ ಶರವ ಕೊಂಡನು ॥ ೧ ॥ ಧುರದೊಳಿವನ ಕೊಂದರಣ್ಣ ಭೀಮಸೇನನ । ಹಿರಿದು ಭಾಷೆ ಕೆಡುವುದೆನುತಲಿಂದ್ರನಂದನ ॥ ಎರಡು ಶರದಿ ತೇರುಚಾಪಗಳನು ಖಂಡಿಸಿ । ಉರವ ಡೋರುಗಡೆದನಾಗ ಧುರದಿ ಹೊರಳಿಸಿ ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಅರಸ ಕೇಳ್ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಭೀ । ಕರಿಸಿ ಮುಂದೊತ್ತುತಲೆ ಕಂಡನು । ಗುರುವನಾ ಘನತರದ ಶಕಟವ್ಯೂಹದ್ವಾರದಲಿ ॥ ತೆರಹುಗೊಡನಿವನೆಂದು ನರನ । ಬ್ಬರಿಸಿ ರಥವನು ನೂಕಿದರೆ ಹೂಂ । ಕರಿಸಿ ತಡೆವುತ ದ್ರೋಣನಾ ಫಲುಗುಣನಿಗಿಂತೆಂದ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ದೇಶಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಎಲವೊ ಪಾರ್ಥನೆ ಕೇಳು ನಿನಗೆ ದೈವ । ಬಲವು ಸಂಘಟಿಸಿದೆಯೆನುತ ಮನ । ದೊಳಗೆ ಗರ್ವಿಸದಿರು ಕಣಾ ॥ ೧ ॥ ನಾಳೆ ಸೈಂಧವನೃಪನ ಸಂಗರದೊಳು । ಸೀಳುವೆನು ದಿಟವೆನುತ ನುಡಿದು । ಬ್ಬಾಳುತನವನು ತೋರಿಸು ॥ ॥ ೨ ॥ ಆಳು ಕೂಡಿದೆ ಚೂಣಿಯೊಳಿದರೊಳೊಂ । ದಾಳ ಗೆಲಿದರೆ ಗೆಲವು ನಿನ್ನದು । ಸೋಲು ತನಗಿಂದೆನುತಲಿ ॥ ೩ ॥ ಎನುತಲೆಚ್ಚನು ಬಾಣಸಂತತಿಯನ್ನು । ಘನತರದಿ ಕಿಡಿಯಿಡುತ ಪಾರ್ಥನ । ತನುವಿನಗ್ರದಿ ತಳಿದವು ॥ ॥ ೪ ॥ ಗುರುವಿನಸ್ತ್ರಸಮೂಹವ ಸವರುತ್ತ । ಮರಳಿ ಕಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿ ಪೇಳ್ದನು । ಸುರಪಸುತನತಿ ವಿನಯದಿ ॥ ೫ ॥ ಅಂಬಿಗಿಂಬನು ಕೊಡುವೆ ನೀವ್ ಗುರುಗಳು । ಡೊಂಬಿಯೇತಕೆ ಬರಿದೆ ಸೈಂಧವ । ನೆಂಬ ಖೂಳನ ತೋರಿಸಿ ॥ ೬ ॥ ಮರುಳೆ ಕೇಳೆಮ್ಮ ಗೆಲಿದ ಮೇಲಾತನ । ಶಿರದ ಗೊಡವೆಯೆನುತ್ತ ಗಾಂಡಿವ । ತಿರುವ ಕಡಿದನು ದ್ರೋಣನು ॥ ೭ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ನರನು ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ತೊಡುತಿರ । ಲರಿವುತಚ್ಯುತ ಕೆರಳಿದನು ಫಡ । ಮರುಳೆ ಗುರುವನು ಗೆಲುವರುಂಟೇ ಬೇಡು ಪದಕೆರಗಿ ॥ ಧುರವ ಜಯಿಸುವೆಯೆನಲು ಧನು ಶರ । ವಿರಿಸಿ ರಥದಿಂದಿಳಿದು ಬೇಗದಿ । ಶಿರವ ಚಾಚುತಲಾ ಧನಂಜಯ ನುಡಿದ ದ್ರೋಣನೊಳು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ತಿಳಿಯಲೆಮ್ಮೈವರ ಜೀವನ ನಿಮ್ಮಿಂದ । ಉಳಿಯಬೇಕತಿ ದಯದಿ ॥ ಸಲಹಿಕೊಂಡರು ಲೇಸು ಕೊಂದರು ಲೇಸೆಂದು । ಫಲುಗುಣನರುಹಿದನು ॥ ॥ ೧ ॥ ತರಳತನದೊಳಿಪ್ಪಾಗೆಮ್ಮಯ ಬೊಪ್ಪನು । ತೆರಳಿದ ಸುರಪುರಕೆ ॥ ಹಿರಿದು ಬದುಕಿದೆವು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಭೀಷ್ಮರಿಂ । ದರುಹುವುದೇನು ಮತ್ತೇ ॥ ೨ ॥ ಗಾಸಿಯಾದೆವು ಜೂಜಿನಿಂದಲಾರಣ್ಯನಿ । ವಾಸವ ಮಾಡಿದೆವು ॥ ಭಾಷೆಯಿದೊಂದನು ಕಾಯಬೇಕೆನುತಲೆ । ವಾಸವಸುತ ಪೇಳ್ದನು ॥ ೩ ॥ ನೀವು ಹೂಣಿಗರಾಗಿ ರಿಪುವ ಕಾಯ್ದಿರ್ದಡೆ । ನಾವು ನಿಲ್ಲೆವು ಧುರಕೆ ॥ ಈವುದಭಯವೆನೆ ನಗುತಲಾ ದ್ರೋಣನು । ದೇವೇಂದ್ರಸುತಗೆಂದನು ॥ ೪ ॥ ಕಂದನಶ್ವತ್ಥಾಮ ಹುಸಿ ಹೀನೆ ಮೋಹದ । ಕಂದನೆನಗೆ ದಿಟವು ॥ ಇಂದು ಮುನಿವುದುಂಟೆ ಗೆಲು ಹೋಗು ಭಾಷೆಯು । ಸಂದುದೆನುತ ಬಿಟ್ಟನು ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಸವ್ಯಸಾಚಿಯು ಗುರುಬಲವನಪ । ಸವ್ಯದಲಿ ವಂಚಿಸುತ ನಡೆತರ । ಲವ್ವಳಿಸುತತಿರಥರು ತಡೆದರು ಮಕರವ್ಯೂಹದಲಿ ॥ ಅವ್ಯಯನ ಬಲವಿರಲು ಬಲ್ಲನೆ । ದಿವ್ಯಶರ ಗೊಂಡಹಿತ ಬಲವನು । ಹವ್ಯವಾಹನನಂತೆ ಸವರಿದನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ತೇರು ಟಿಕ್ಕೆಯು ರಥದ ಸಾರಥಿಯು ಸವರಿ ರಣ । ಶೂರರ ಧನುರ್ಭಾಣಗಳನು ॥ ಓರಂತೆ ಕಡಿದು ಕೆಡಹಿದ ವೈರಿಮೋಹರವ । ಸೂರೆಗೊಂಡನು ಧನಂಜಯನು ॥ ೧ ॥ ಇದೆ ನರನ ಸಿಂಹಗರ್ಜನೆ ಬಿಲ್ಲ ಠೇಂಕಾರ । ವಿದೆ ಪಾರ್ಥ ಬಂದನೆಂದೆನುತ ॥ ಕದನಕಲಿಗಳು ಕೈದುಗಳನು ಬಿಸುಟೋಡಿದರು । ರುಧಿರಮಯವಾಯ್ತು ಸಂಗರವು ॥ ೨ ॥ ತುರಗ ಬಳಲಲು ಕಂಡು ಧರೆಗೆ ಬಾಣವ ಹೊಡೆದು । ತ್ವರಿತದಿ ಸರೋವರವ ರಚಿಸಿ ॥ ಹರಿಧನಂಜಯರಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುಲಿತ್ತಲು ಭೀಮ । ಗೊರೆದನಾ ಧರ್ಮನಂದನನು ॥ ೩ ॥ ಹರಿಯ ಶಂಖಧ್ವನಿಯ ಕಾಣೆನೇನಾದನೋ । ನರನು ಸಂಗರದೊಳಿಂದಿನಲಿ ॥ ಪರಿಕಿಸೆನುತಟ್ಟೆದರೆ ಭೀಮಸೇನನ ರಥವ । ನುರವಣಿಸಿ ತಡೆದನಾ ದ್ರೋಣ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ರೂಪಕತಾಳ

ಎಲವೊ ಭೀಮ ಗಮನವೆಲ್ಲಿ । ನಿಲು ಸಮರ್ಥನಹುದು ಪಾರ್ಥ । ನೆಳುಕಿದಂತೆ ಪೋಗುತಿಹೆಯೊ । ಬಲುಹ ತೋರ್ಪೆಯೊ ॥ ೧ ॥ ನಿಲುಗಡೆಯನು

ಸೂಚಿಸೆಂದ । ಡುಲಿದು ದ್ರೋಣಗೆಂದನವನು । ತಿಳಿಯೆ ಪಾರ್ಥ ಹುಡುಗನೈಸೆ । ಬಳಿಕ ನಿವ್ಮೊಳು ॥ ೨ ॥ ಧುರದಿ ತ್ರಾಹಿಯೆಂಬುದುಂಟೆ । ಗುರುಗಳಿದನು ನೋಡಿರೆನುತ । ಮುರಿದು ಹೊಕ್ಕನತಿರಥರ ನು । ಗ್ಗರಿದು ನಿಮಿಷದಿ ॥ ॥ ೩ ॥ ಮರುತಸುತನ ಬರವ ಕಂಡು । ಕೆರಳಿ ದ್ರೋಣನಧಿಕ ಮಂತ್ರ । ಶರವನೆಚ್ಚಡನಿಲಜಾತ । ತರಿವುತೆಂದನು ॥ ಆತನಸ್ತ್ರಚಯಕೆ ಭುಜ ಬ । ಲಾತಿಶಯನು ದಂಡೆಯೊಡ್ಡಿ । ಸೂತನನ್ನು ಕೆಡಹಿ ಹಯವ । ಘಾತಿಸಿದನು ॥ ॥ ೪ ॥ ಗುರುಗಳೆಮಗೆ ನೀವು ನಮ್ಮ । ಗರುಡಿಯೊಳಗೆ ಆಡುವಾಗ । ಮರೆತ ವಂದನೆಯನು ಕೊಂಬು । ದಿರದೆ ಸಮರದಿ ॥ ೫ ॥ ಶರದಿ ಕಾದಲಿವನ ಕೂಡೆ । ಹರನಿಗರಿದೆನುತ್ತ ಭೀಮ । ನುರಿಯನುಗುಳುತಾಗ । ಗದೆಯ । ತಿರುಹುತೆಂದನು ॥ ೬ ॥ ಆತುಕೊಳ್ಳಿ ವಂದನೆಯನು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೆನುತ ನಿಜವ । ರೂಥ ಚೂರ್ಣ ಗೆಯ್ದು ಹೊಕ್ಕ । ವಾತಸಂಭವ ॥ ೭ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಮರುತಜನ ಗದೆಯ ಹೊಯ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲಾರದಾ । ಗುರುವೈದಲಿತ್ತ ಶರಜ ವ್ಯೂಹ ದುರ್ಗಮಂ । ಮುರಿದು ಮಕರವ್ಯೂಹಕಡಹಾಯ್ದು ಕೆಡಹಿದಂ ಶತಕೋಟಿಸೈನಿಕವನು ॥ ಉರುಬಿದಂ ಮುಂದೆ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದಳವಿಯೊಳ್ । ತರುಬುವತಿರಥರನಪ್ಪಳಿಸಿದಂ ಭೀಮನ । ಬ್ಬರಕೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಕುರುಸೇನೆಯದ್ಭುತವನೇನೆಂಬೆನು ॥ ೧ ॥ ಝಡಿದು ಹಂಸವ್ಯೂಹವಂ ಮುರಿದು ಸುಭಟರಂ । ಕೆಡಹಿದಂ ಮುಂದೆ ಗರ್ಭವ್ಯೂಹ ವಲಯದೊಳ್ । ತಡೆವ ಕರಿಘಟೆ ರಥ ತುರಂಗ ಕಾಲಾಳ್ಗಳಂ ಕೆಡಹುತೊಂದೇ ಕ್ಷಣದಲಿ ॥ ಅರಸಿ ಮುಂದೊತ್ತಿ ಪದ್ಮವ್ಯೂಹ ಬಾಗಿಲೊಳ್ । ಮಡುಹಿದಂ ಕೌರವಾನುಜರನುಳಿದವರ ಜವ । ಗೆಡಿಸಿ ಭೀಮಂ ಮೆರೆದನಹಿತ ಬಲದೊಳ್ ವಿಪಿನ ದಾವಾಗ್ನಿ ರೂಪನಾಗಿ ॥೨॥ ಸೂರೆಗೊಂಡಬುಜಸೂಚಿವ್ಯೂಹವಂ ಮುರಿದು । ವೈರಿ ಸೈಂಧವಪಡೆಯ ಕೆಣಕಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದಂ । ಕೌರವ ದ್ರೋಣನಶ್ವತ್ಥಾಮ ಮುಖ್ಯ ಷಡುರಥರೊಡನೆ ಸಂಗರದೊಳು ॥ ವೀರ ಸಾತ್ಯಕಿಯೊಂದು ಕಡೆಯೊಳ್ ಮಹಾರಥರ । ನೋರಂತೆ ಕೆಡಹಿ ಭೂರಿಶ್ರವಾದಿಗಳ ಸಂ । ಹಾರವಂ ಮಾಡಿ ಮೆರೆದಂ ಹರಿಯನುಗ್ರಹದಿ ಪಾರ್ಥನಡಹಾಯ್ದು ಮುಂದೆ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಪೊಡವಿಪತಿ ಜನಮೇಜಯನೆ ಕೇ । ಳೊಡೆಯ ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಭಕ್ತನು । ನುಡಿದ ಭಾಷೆಯ ಸಲಿಸಬೇಕೆಂಧ್ರಾ ಸುದರ್ಶನವ ॥ ಹಿಡಿಯೆ ರವಿ ಮಂಡ

ಲಕೆ ದಿನಮಣಿ । ನಡೆದನೆಂದಾ ಪಾರ್ಥ ರಥವನು । ತಡೆಯದಿಳಿದಚ್ಯುತಗೆ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿದನು ಬಳಿಕ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ

ವಾರಿಜನೇತ್ರ ಕೇಳಯ್ಯ । ವೈರಿ ಸೈಂಧವನ ಛಾಯ । ತೋರದು । ಯುದ್ಧ । ತೀರದು ॥ ೧ ॥ ರವಿಯಸ್ತಮಾನವಾದನು । ತವಕದಿಂದಗ್ನಿಕುಂಡವನು । ಮಾಡುವೆ । ತನುವೀ । ಡಾಡುವೆ ॥ ೨ ॥ ಇಂತೆಂಬ ಪಾರ್ಥನ ಬಗೆಯ । ಕಂತುಪಿತ ಕಾಣುತೆಳೆನಗೆಯ । ಸೂಸಿದ । ಮಾಯ । ಬೀಸಿದ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ರಾಯ ಕೇಳೈ ರಣದಿ ನರ ನಾ । ರಾಯಣರು ಮಾತಾಡುತಿರೆ ಕುರು । ರಾಯ ಹಿಗ್ಗಿದನುಳಿದ ಸೈಂಧವ । ರಾಯನೆನುತ ॥ ೧ ॥ ಒದರಿದವು ಬಹು ವಾದ್ಯಗಳು ನೆಲ । ನದುರಲಾ ರಿಪುಸೇನೆ ಪಾರ್ಥನ । ತುದಿಯ ಕಾಲವ ಕಾಂಬೆವೆನುತಲೆ । ಒದಗಿ ನಿಲಲು ॥ ೨ ॥ ನಿಲುಕಿ ನೋಡಿದನೆಲ್ಲಿ ತೋರಾ । ಫಲುಗುಣನನೆನಗೆನುತ ಸೈಂಧವ । ನುಲಿಯೆ ಹರಿ ಕಂಡಾಗ ಪಾರ್ಥಗೆ । ತಿಳಿಯುತೆಂದ ॥ ೩ ॥ ತಡವ ಮಾಡದಿರೆಲವೊ ಫಲುಗುಣ । ತೊಡು ಮಹಾ ಶರವನ್ನು ವೈರಿಯ । ಕೆಡಹು ಬೇಗದೊಳೆನಲು ಹರಿಯೊಳು । ನುಡಿದ ನರನು ॥ ೪ ॥ ದೇವ ರವಿಯಸ್ತಮಿಸಿದನು ನೀ । ನಾವುದುಚಿತವ ಕಂಡೆಯೆನೆ ನಿನ । ಗಾವ ಭಯ ಬೇಡೆಂದನಾ ರಾ । ಜೀವನಾಭ ॥ ೫ ॥ ಗಾಢದಲಿ ಸೈಂಧವನ ಕೊಲು ಮಾ । ತಾಡಿ ಫಲವಿಲ್ಲೆನಲು ಚಾಪಕೆ । ಪೂಡಿದನು ಪಾಶುಪತಶರವನು । ನೋಡಿ ನರನು ॥ ೬ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ತೆಗೆಯೆ ಜಗ ಕಂಪಿಸಿತು ತೀವ್ರದಿಂ ತಾರೆಗಳ । ನೊಗಳಿಸಿತು ಸಭ ಮಹಾ ಜಲಧಿ ಮೊದಲಾದ ರತು । ನಗಳನೋಕರಿಸಿತು ಕುಲಾಚಲಗಳೊಲೆದವೆಡಬಲದಿ ನಿಮಿಷಾರ್ಧದೊಳಗೆ ॥ ದಿಗಿಭತತಿ ನಡನಡುಗೆ ವಾಸುಕಿ ಫಣಾಳಿಗಳ । ನುಗಿಯೆ ದಳ್ಳುರಿ ಕಾರಿತೇನೆಂಬೆ ಪ್ರಳಯವೆನೆ । ವಿಗಡ ಪಾರ್ಥಗೆ ಬೆಸಸು ಬೆಸಸೆನ್ನುತಿರ್ದುದಾ ಪಾಶುಪತವಾ ಸಮಯದಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ

ನರನತಿ ವೇಗದಿ ಪಾಶುಪತವ ಕಿವಿ । ವರೆಗುಗಿದರಿಭಟನ । ಶಿರವನೆಚ್ಚಡೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದುದು ಗಗನಾಂ । ತರಕೆ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದೊಳು ॥ ೧ ॥ ಹಾರುವ

ರಕ್ತದ ಧಾರೆಯೊಳ್ ತೊಯ್ದುದು । ಕೌರವಬಲವಂದು ॥ ಗಾರುಗೊಂಡುದು
ಘನ ಶೌರ್ಯದಿ ಶಕ್ರಕು । ಮಾರನು ಕಂಡೆಂದ ॥ ೨ ॥ ಬೀಳು ಬೀಳಭಿಮನ್ಯುವಿ
ನೊಡೆ ನಿನ್ನನು । ಬಾಳಲೀವುದೆಯೆನಲು ॥ ಕೇಳುತ ಹರಿ ನುಡಿದನು ತೊಡು
ತೊಡು ಪ್ರತಿ । ಕೋಲನು ಶಿರದೆಡೆಗೆ ॥ ೩ ॥ ನೆರೆ ತಂದೆಯ ಶಾಪವು ಸುತ
ನಾಸ್ಯವ । ಧರೆಗಿಳುಹಿದ ಭಟನ ॥ ಶಿರ ಸಾಸಿರ ಹೋಳಾಗಲೆನುತ ತಪ ।
ಸಿರುವ ದುರಾತುಮನು ॥ ೪ ॥ ವೃದ್ಧಕ್ಷತ್ರಿಯನಾತನ ಕೈಯೊಳು । ಹೊದ್ದು
ವಂತೆಸಗೆನಲು ॥ ರುದ್ರನ ಘೋರ ಶರಕೆ ಬೆಸಸಿದನವ । ನಿದ್ದೆಡೆ ಗಮಿಸೆನುತ ॥
॥ ೫ ॥ ತುಡುಕಿ ಕೊರಳ ಕೊಂಡೊಯ್ದುದು ನಭದಲಿ । ಗಿಡುಗನು
ಹಾಯ್ವಂತೆ ॥ ಬಿಡುತಿರಲರ್ಘ್ಯವನಾಗಲೆ ಕೈಯಲಿ । ಕೆಡಹಿತು ಶಿರವನ್ನು ॥
॥ ೬ ॥ ಅರ್ಘ್ಯಜಲವು ಕೆಂಪಾದುದ ನೋಡಿ ವೈ । ರಾಗ್ಯದಿ ಧರೆಗಿಡಲು ॥
ಶೀಘ್ರದಿ ಶಿರ ಸಾಸಿರ ಹೋಳಾಯಿತು । ಉಗ್ರಶಾಪದೊಳವಗೆ ॥ ೭ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಸಂಗರಂ ಮೆರೆವುದಾವುದರಿಂದವನಿಯೊಳ್ ಕು । ಲಾಂಗನೆಯರಿಂಗಧಿಕ
ಭಾಗ್ಯಮೇನೆಂದರಿದು । ಕಂಗೊಳಿಸಲೆರಡು ಪೆಸರಂ ಬರೆದು ಮೊದಲು
ಪಂಕ್ತಿಯ ಮುನ್ನಿನಕ್ಷರವನು ॥ ಸಂಗಡಿಸಲೆರಡನೆಯ ಪಂಕ್ತಿಯಭಿಧಾನ
ದಿಂ । ಕಂಗೊಳಿಸುತಿರ್ಪ ನೃಪನಂ ಮುರಿದನೆಂದನಮರ । ಪುಂಗವ ಕದಂಬ
ದೊಳಗಚ್ಯುತನ ಮೈದುನನ ಶೌರ್ಯಮಂ ಪೊಗಳುತಿರಲು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ರಾಯ ಕೇಳಿನ್ನೇನನೆಂಬೆನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ । ರಾಯನ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯನು ॥
ರಾಯ ಕೌರವನಹಂಕಾರವು ಜರಿದುದು । ಪಾಯುವನರಿವರಾರೆಂದ ॥ ೧ ॥
ತರಣಿಗೆ ಮರೆಯ ಮಾಡಿದ ಚಕ್ರವನು ಬೇಗ । ಕರೆದಾಗ ಭಾನುಮಂಡ
ಲವ ॥ ನರನಿಗೆ ತೋರಲಾಗರಿಸೇನೆ ಸೂರ್ಯನ । ಜರೆಯಲೂಣೆಯವು
ಬಂದಪುದೆ ॥ ೨ ॥ ದೈವಬಲವೆ ಮಹಾಬಲವಯ್ಯ ಶಿವ ಶಿವ । ದೈವಪೌರುಷ
ಕೆಣೆಯುಂಟೆ ॥ ದೈವಹೀನರ ಕೈಗೆ ಪರಶು ಪಾಷಾಣವು । ದೈವಾಧೀನದಿ
ಜಗವಿಹುದು ॥ ೩ ॥ ಎಂದು ದ್ರೋಣಾದಿನಾಯಕರು ಮಾತಾಡುತ್ತ । ಲಂದು
ಪಾಳಯಸಹ ತೆರಳೆ ॥ ಬಂದನಾ ಫಲುಗುಣನಚ್ಯುತನೊಡನೆ ಸಾ । ನಂದದಿ
ಧರ್ಮಜನೆಡೆಗೆ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಜನಪ ಜನಮೇಜಯನೆ ಕೇಳೈ । ಚಿನುಮಯಾರ್ಜುನರಯ್ತರಲು ಕಂ ।

ಡಿನಜಸುತನಿದಿರಾಗಿ ಸತ್ಕಾರದಲಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ॥ ವನಜನಾಭನ ಪದವ
ನಪ್ಪುತ । ಘನತರದ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಪೇಳ್ದನು । ಜನಪರೊಳಗಿನ್ನೇಸು ಧನ್ಯನೊ
ಧರ್ಮನಂದನನು ॥ ೧ ॥ ಜಲಜನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ । ನೆಲೆಯ ಬಲ್ಲ
ವರಾರು ತ್ರಿಜಗದಿ । ಸಲಹಿಕೊಂಡೈ ನಮ್ಮ ಬಿಡದೀ ಬಂದ ವಿಗ್ರಹದಿ ॥
ಹಲವು ಪೇಳುವುದೇನೆನಲು ಹರಿ । ಯಲಘುಭಾಷಾ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು । ಫಲವು
ಬಂತೆಂದೆಲ್ಲರುರೆ ಸೇರಿದರು ಬೀಡಿಗೆಯ ॥ ೨ ॥

ರಾಗ ಧವಳಾರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಸರಸಿಜಲೋಚನ ಭವವಿಮೋಚನ । ಸರಸಿಜಭವಭವನುತಿಪಾತ್ರ । ವರ
ಸಾರ್ವಭೌಮ ಗುಣಧಾಮ ॥ ಗುಣಧಾಮನೆ ಬಾ ಬಾರೆನುತಲಿ । ತರು
ಣಿಯರಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ॥ ಶೋಭಾನೆ ॥ ೧ ॥ ಯಮರಾಜನ ಸುಕು
ಮಾರಕನಿಗೆ । ಕ್ಷಮೆದಮೆಯಲಿ ಧರ್ಮದಿ ನಡೆವಗೆ । ಕುಮತಿವರ್ಜಿತಗೆ
ಸುಮಾನಸಗೆ ॥ ಸುಮಾನಸಗಾ ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೆ । ವಿಮಲೆಯರಾರತಿಯ
ಬೆಳಗಿರೆ ॥ ಶೋಭಾನೆ ॥ ೨ ॥ ಸುಗದೋರ್ದಂಡಗೆ ಚಂಡಗೆ । ಹಗೆಯರ ಸದೆ
ಬಡೆವ ಉದ್ದಂಡಗೆ । ಝುಗಝುಗಿಪ ಭೀಮ ಸುಗುಣಗೆ ॥ ಸುಗುಣಗೆ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾದ್ವೈತಗೆ । ಮುಗುದೆಯರಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ॥ ಶೋಭಾನೆ ॥ ೩ ॥
ಗಾಂಡೀವಧಾರಗೆ ಧೀರಗೆ । ಚಂಡವಿಕ್ರಮನಿರುಪಮಗೆ । ಭಂಡ ಸೈಂಧವನ
ಗೆಲಿದವಗೆ ॥ ಗೆಲಿದಾ ಧುರಧೀರಗೆ ಪಾರ್ಥಗೆ । ಕುಂಡಲದಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ॥
ಶೋಭಾನೆ ॥ ೪ ॥ ಭೂಪನ ಮೋಹದ ಸೋದರನಿಗೆ । ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಮಾದ್ರಿಗೆ
ಜನಿಸಿದ ಸುಕ । ಲಾಪ ನಕುಲಾಂಕಗೆ ಸಹದೇವಗೆ ॥ ಸಹದೇವಗೆ ಜಯ
ಜಯವೆನುತಲಿ । ದ್ರೌಪದಿಯರಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ॥ ಶೋಭಾನೆ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಅರಸ ಕೇಳಿಂತುತ್ಸವದಿ ಮುರ । ಹರನ ಸಭೆಯಲಿ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರು ।
ಮೆರೆದರವರಿನ್ನೇನು ಧನ್ಯರೊ ಮೂರು ಲೋಕದಲಿ ॥ ಗುರುಕುಲೋತ್ತಮ
ಮಧ್ವಪತಿ ಶ್ರೀ । ವರದ ಕೃಷ್ಣನ ಕರುಣಕವಚವ । ಧರಿಸಿದವರಿಗದೇನು
ದೊಡ್ಡಿತೊ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಅರಿಯೆನಖಿಳ ಪುರಾಣಶಾಸ್ತ್ರದ । ನೆರವಿಯನು ಶರಪುರದ ಗಣಪತಿ ।
ವರನಿರೂಪದಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆನಿದ । ನರಿವ ತೆರದಿ ॥ ೧ ॥ ಕೇಳಿ ತಪ್ಪಿರೆ ತಿದ್ದು
ವುದು ಗುಣ । ಶೀಲ ಕವಿಗಳು ಜಗದಿ ಸರ್ವ ಜ । ನಾಳಿ ಕೇಳಿಯೆ ಮೆರೆಸು

ವುದು ಹರಿ । ಲೀಲೆಗಳನು ॥ ೨ ॥ ಇದು ಸಮಸ್ತಾಘೌಘಪರಿಹರ । ವಿದು ಕಣಾ ಇಹಪರಕೆ ಶುಭಕರ । ವಿದು ಮುಕುಂದನ ಪರಮಲೀಲಾ । ಸುಧೆಯು ಜಗಕೆ ॥ ೩ ॥ ಮಧ್ವಮುನಿಯ ವರಪ್ರಸಾದದ । ಸಿದ್ಧಿಯಲಿ ವಿರಚಿಸಿದೆ ಕಥೆಯನು । ಹೊದ್ದದಿದರೊಳು ಕಲ್ಮಷವು ಹರಿ ಸಿದ್ಧಮಂತ್ರ ॥ ೪ ॥ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳ್ವರ । ಭಕ್ತಜನರ ಮನೋರಥಂಗಳ । ಶಕ್ತನಹ ಶರಪುರದ ಗಣಪತಿ । ಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಜಯ ಮಂಗಳಂ । ನಿತ್ಯ । ಶುಭಮಂಗಳಂ ॥ ಪ ॥ ಮಂಗಳಂ ಮತಿ ಭಾಗ್ಯದಾಯಕ ವಿನಾಯಕಗೆ । ಮಂಗಳಂ ಸಿದ್ಧಚಾರಣಸೇವ್ಯಗೆ ॥ ಮಂಗಳಂ ಶರಪುರದ ಶ್ರೀಮಹಾಗಣಪತಿಗೆ । ಮಂಗಳಂ ಶರಭಲಿಂಗೇಶ್ವರನಿಗೆ ॥ ಜಯ ಮಂಗಳಂ ॥ ೧ ॥ ಉದಧಿ ಲಂಘಿಸಿದವಗೆ ಮಹವಜ್ರಕಾಯನಿಗೆ । ಸದಮಲದಿ ಜನಕಜೆಗೆ ವಂದಿಸಿದಗೆ ॥ ಅಧಮ ರಾವಣನ ಲಂಕೆಯ ಪಿತನ ಸಖಗಿತ್ತ । ಕದನಕಲಿಗಳ ದೇವ ಹನುಮಂತಗೆ ॥ ಜಯ ಮಂಗಳಂ ॥ ೨ ॥ ಶರದಿಂದು ಭಾಸಿನಿಗೆ । ಶರಣಜನಪೋಷಿಣಿಗೆ । ಮಿರುಪ ಭೃಂಗಾಳಕಿಗೆ ಗುಣಪೂರ್ಣೆಗೆ ॥ ಸರಸಿಜಾಸನನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿ ಶಾರದೆಗೆ । ಶರದವಾಹನ ಮುಖ್ಯ ಸುರನಮಿತೆಗೆ ॥ ಜಯ ಮಂಗಳಂ ॥ ೩ ॥ ಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಯ ತಡಿಯಲಿ ಬಂದು ಮಾರುತಿಗೆ । ನಿಶ್ಚಯವ ತೋರಿ ಪೂಜೆಯ ಕೊಂಬಗೆ ॥ ಆಶ್ಚರ್ಯಮಹಿಮನಿಗೆ ಆನಂದಭರಿತನಿಗೆ । ಸಚ್ಚರಿತ ಮಧ್ವಪತಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗೆ ॥ ಜಯ ಮಂಗಳಂ । ನಿತ್ಯ । ಶುಭಮಂಗಳಂ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಶ್ರೀಗಜಾನನ ಸಕಲ ಯೋಗ ಸು । ಭಾಗ ಫಲದಾಯಕ ವಿನಾಯಕ । ನಾಗವಾಹನ ಮುಖ್ಯ ಸುರತತಿವಂದ್ಯ ಗುಣಸಾಂದ್ರ ॥ ಭಾಗವತ ಪರಿಪಾಲ ಬಹು ನಿಗ । ಮಾಗಮಾರ್ಚಿತ ನೀನೊಲಿದು ದಯ । ವಾಗೆನಗೆ ಶರಪುರದ ಗಣನಾಯಕ ನಿರಾಕಾರ ॥ ೧ ॥

ಅಂತು ೨ನೆಯ ಸಂಧಿಗೆ ಯಕ್ಷಗಾನ ಸೈಂಧವನ ವಧೆ ಮುಗಿದುದು

ಪಾವಂಜೆ ಗುರುರಾವ್ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್ ಇವರಿಂದ ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

S. ೧೧೪/O. 646/R. 792 500-2-1963